

Mücadele

Eylül 1978

Sayı 24

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

ECEVİT HÜKÜMETİ
AZGIN SÖMÜRÜ ,ZULÜM DEMEKTİR

Ecevit hükümeti iş başına geleli 6 ayı aşkın bir süre geçti.Ecevit hükümetinden çok şey uman,halkımızın büyük bir kesimi; Ecevit hükümetini faşist MC'den nitelik olarak ayrı görüyordu. Halkımızın bir bölümü de "Ecevit hükümetini denemekte yarar var" düşüncesini taşıyordu.

Fakat,Ecevit hükümetinin 6 ayı aşkın icraatı döneminde,Ecevit hükümetine umut bağlayanlar,onu diğer faşist partiler - den nitelik olarak ayrı görenlerin büyük bir bölümü umutlarının boşa çıktığını; Ecevit hükümetinin de halka hiç bir şey getirmedğini açıkça gördüler.

Çünkü Ecevit hükümeti programı ile, hergün daha sıkı bir şekilde faşist uygulamalarını yoğunlaştırması ile gerçek özünü ortaya sergiledi.

Gerçekler gün gibi ortada iken;kendine "sosyalist","devrimci" diyen bazı sahte sosyalist ve devrimciler de hala Ecevit hükümetini halkımıza şirin göstermeye;"kötülerin içinde iyi" olarak göstermeye çalışıyorlar.

Oysa ATİF,Ecevit hükümeti karşısında başından itibaren doğru bir tavır takındı. Ecevit hükümetinin,anti-emperyalist, anti-faşistliğinin sahtekarlık olduğunu Ecevit hükümetinin,komprador patronların ve toprak ağalarının Batı Avrupacı kesiminin siyasi temsilcisi olduğunu;faşizme karşı mücadele adı altında;bizzat faşizmi uygulayacağını halkımıza açıkladı.

Ecevit hükümeti iş başına geldiği günden bugüne kadar 6 ayı aşkın bir zaman geçti.Ecevit hükümetinin;bu zaman içerisinde yaptıklarını değerlendirebilir; ATİF'in tespitlerinin doğruluğu ya da yanlışlığını pratikte görebilir,ve gelişme yönünü tayin edebiliriz.

ECEVİT HÜKÜMETİNİN EKONOMİK POLİTİKASI
EMPERYALİSTLERE,KOMPRADOR PATRON VE
TOPRAK AĞALARINA HİZMET POLİTİKASIDIR :

Bilindiği gibi Ecevit hükümet olmadan önce,MC'nin ekonomik politikasını eleştirerek yerlere vuruyor;bu siyasetin "vurgunculara hizmet ettiğini" söylüyor, kendilerinin hükümet olması halinde"hakça bir düzen" "yeni bir ekonomik düzen" kuracaklarını söylüyordu.Ecevit hükümet olmadan önce ekonomik alanda işçilere ücret artışı,küçük üreticiye yüksek taban fiyatları,memurlara maaş artışı,tüketiciye ucuzluk vadeliyordu.İşsizliğin kaldırılacağından,üretimin artacağından söz ediyordu.Öncelikle de ekonomide dışa bağımlılık zincirinin kırılacağını söylüyordu.Altı ayı aşkın pratik bütün bunların palavra olduğunu gösterdi.

Ekonomide yabancı sermayeden kurtulmaktan söz eden Ecevit'in hükümet olduktan sonra yaptığı ilk iş,emperyalist devlet

ve tekellerden eski borçları ödeyebilmek için yeni borç ve kredi dilenmek oldu.Emperyalist devlet ve tekeller,Türkiye'ye yeni kredi açma şartlarını Uluslararası Para Fonu (IMF) denilen Amerikan emperyalizminin denetimindeki kurum aracılığı ile bildirdiler.IMF,Türkiye'den TL'nin değerinin % 30 civarında düşürülmesini;ücretlerin dondurulmasını ve buna benzer bir dizi talepte bulundu.

'Emperyalizme karşı'olduğunu programında ilan eden hükümet,IMF'nin taleplerinin ilkinin hemen uygulamaya koydu.TL'nin değerinde % 37 yi bulan iki devalüasyon yapıldı. IMF'nin diğer talepleri için ise, IMF e bir 'iyi niyet' mektubu verildi.

1 Mayıs mahallesinde aramalar
Ecevit hükümetinin 'özgürlük' anlayışı

Bunun üzerine IMF'nin onayı ile,batılı emperyalist devlet ve tekeller Türkiye'ye MC'nin son döneminde koydukları ekonomik amborgoyu belli ölçüde kaldırdılar. Türkiye'nin 1978 yılı içinde,emperyalist devlet ve tekellere ödemesi gerekli olan borcun 5,5 milyar dolarlık kesimi ertelendi.Hükümet yetkilileri bunu halkımıza büyük bir başarı olarak göstermeye çalışıyorlar.Ekonomik durumun belli ölçüde düzeldiğini iddia ediyorlar.Gerçekte düzelen hiç bir şey yoktur.Ertelenen borçlar,ve borç faizleri yerinde durmaktadır.Borçların ertelenmesi,Türkiye ekonomisinin emperyalist devlet ve tekellere bağımlılığını eksiltmemiş tam tersine artırmıştır.

Kaldı ki,kısa vadeli borçların ertelenmesine rağmen,Türkiye gene de 1978 yılında 4,2 milyar dolarlık bir dış finansman ihtiyacı içindedir.Hükümet şimdiki bu parayı bulabilmek için kapı kapı dolaşmaktadır.

Türkiye'de dış ödemeler için yeterli finansman imkanlarının bulunmaması, tümayle emperyalist tekellere bağımlı sanayiye kendini,ara ve yatırım malları ithal edilemediği için,üretimin düşmesi şeklinde göstermektedir.

Devletin resmi kurumlarının yaptığı açıklamalara göre bu yıl tarımda üretim artışının ise % 2,5 civarında olması beklenmektedir.Bu Cumhuriyet tarihinin en düşük oranıdır.

Emperyalizme bağımlılığın,emperyalist devlet ve tekellerden yeni borçlar almak,var olan borçları erteletmekle ortadan kalkmayacağı;alınan her yeni kredinin bağımlılığı biraz daha artırdığı ortadadır.Ama Ecevit hükümetinin,emperyalizme bağımlılık zincirini kırmak diye bir meselesi zaten yoktur.İzlediği siyaset bunu açıkça belgelemektedir. Ecevit hükümeti,borç erteletmeyi,büyük bir başarı olarak görmekte ve göstermektedir.Ecevit hükümetinin siyasi sözcülüğünü yaptığı komprador patronlar ve toprak ağaları da,emperyalist devlet ve tekellerle son dönemde geliştirilen ilişkileri olumlu karşılamaktadırlar.Ecevit hü-

kümetinin "Türkiye'nin saygınlığını arttırma yolundaki girişimleri"ni desteklediklerini açıklamaktadırlar. Bu onlar açısından doğaldır.Çünkü onlar için önemli olan,uşaklıklarını yaptıkları emperyalist devlet ve tekellerden aldıkları aracı komisyonlarıdır.

İşte Ecevit hükümeti bu kadar açık gerçekleri ters yüz etmekte,emperyalizme uşaklık siyasetini;'emperyalizme karşı olmak' şeklinde halka yutturmaya çabalamaktadır.

PAHALILIK,İŞSİZLİK ARTIYOR :

Hükümet olmadan önce,halka ucuzluk vadeden,Ecevit'in bu konuda da sözlerinin sahte olduğu ortaya çıktı.Ecevit hükümetinin ucuzluk palavrası uzun sürmedi.Fiyatların artışı gösteren rakamlar gerçekleri söylemektedir. Ticaret Bakanlığının yaptığı açıklamaya göre,1978 yılının ilk altı ayında toptan eşya fiyatlarındaki artış oranı % 23,6 dır.Ankara geçim endeksinde artış %23,9,İstanbul geçim endeksinde ise artış %25,8 oranındadır.Resmi hesaplara göre, 1978 yılı sonunda,1978 yılı başındaki fiyatlara oranla,fiyatların artış oranının % 50 yi bulması beklenmektedir.Bu paranın satın alma gücünün yarıya yakın bir oranda düşmesi demektir.

'İşsizliği ortadan kaldıracamız' diye iddia eden Ecevit hükümetinin durumu bu konuda da içler acısıdır.Resmi rakamlara göre,ülkemizde işsizlik,Ağustos ayında geçen yıllara oranla en yüksek noktaya varmıştır.İş ve İşçi Bulma Kurumlarına müracaat edenlerin bu Ağustos'taki sayısı geçen yıldakilerin sayısından %17 fazladır.Aslında ülkemizdeki işsizlerin pek küçük bir kesimi,İş ve İşçi Bulma Kurumlarına müracaat ederler.İş ve İşçi Bulma

Devamı 2. Sayfada

MÜCADELE 2. YILINI DOLDURDU

Batı Almanya ve Batı Berlin'deki Türkiye işçilerinin tek kitle federasyonu ATİF'in yayın organı,MÜCADELE gazetemiz; Eylül sayısı ile yayın hayatında ikinci yılını doldurmaktadır.

1976 Eylülü'nün ortalarında çıkmaya başlayanMÜCADELE gazetemiz,çıkarken, emperyalizme,sosyal emperyalizme,faşizme,sosyal faşizme,feodalizme ve her türlü gericiğe karşı mücadele etmeyi kendine görev edinmiştir. MÜCADELE,aynı zamanda bir kitle örgütünün yayın organı olarak temsil ettiği kitlenin ekonomik ve demokratik haklarını savunmayı ve kitleleri bu haklar uğruna mücadeleye sevk etmeye kendine görev bilmiş,bu konuda üzerine düşen görevi yerine getirmeye çalışmıştır.

MÜCADELE gazetemiz, Ulusların Kendi Haderini Tayin Hakkı ve tüm milliyetlere hak eşitliği ilkesini kayıtsız şartsız savunarak;milli zulmün karşısında olmuştur.

MÜCADELE,yayın hayatına başlarken,her türlü milliyetçiliğe karşı çıkmayı,Türkiyeli işçileri enternasyonalist bir ruhla eğitmeyi kendine görev edinmiştir. MÜCADELE'nin enternasyonalizmden anladığı;Türkiyeli işçileri,Türkiyede verilen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemeye seferber ederken;aynı zamanda tüm dünya halklarının proleterya önderliğinde başta devrim mücadelelerini ve emperyalizmi zayıflatan her türlü mücadelelerini destekleme görevini de beraberinde yürüterek,enternasyonalist alanda görevini yerine getirmeye çalışmıştır.

MÜCADELE,hitab ettiği kitleye,faşizmin,sosyal faşizmin,emperyalizmin,sosyal emperyalizmin iğrenç yüzünü sergilemeye çalışmış,bu yolda tutarlı bir mücadele yürütmüştür.

Devamı 6. Sayfada

Kurumdaki işsizlerin sayısının doruk noktasına ulaşması, işsizliğin de artık korkunç boyutlara ulaştığının belgesidir.

Bütün bunlar Ecevit hükümetinin, kendinden önceki komprador patron-ağa hükümetlerinden öze en ufak bir farkı olmadığını göstermektedir.

BAZI MADDELERİN MUKAYESELİ FİYATLARI

CİNSİ	MARKET VE TANZİM YERLERİNDE	SERBEST PİYASA (TL)
KOYUN KIYMASI	80	110
KUŞBAŞI ET	100	120
ZEYTİN	40	70
YOĞURT (KİLO)	30	40
MAKARNA (PAKET)	7,00 krş.	7,25 krş.
KAŞAR PEYNİR	90	120
BEYAZ PEYNİR	55	70
ÇİÇEK YAĞI	23	25
YUMURTA	17,5 krş.	2
OMO (BOYUK PAKET)	36	37
TAVUK ETİ (KİLO)	60	70

TOPLUMSAL ANLAŞMA SAHTEKARLIĞI

Ecevit hükümetinin, bundan önceki hükümetlerden farkı, onun yüzüne 'solcu' maskesi geçirmiş olmasıdır. Bu hükümetin başını çeken CHP'nin sendikalar içinde önemli bir etkinliği vardır. Sendika ağalarının önemli bir kesimi CHP'lidir. Bu nedenle CHP'nin işçi sınıfının içine sızarak 'pasifize etmesi; diğer hakim sınıf partilerine oranla daha kolaydır. İşte bunun için, CHP'nin hükümet olması da bu etken çok önemli bir rol oynamıştır. 'Emperyalistler, ve onların Türkiye'deki uşakları komprador patronların ve toprak ağalarının çok önemli bir bölümü, CHP hükümetini bunun için desteklemiştir. Şimdi CHP hükümeti, TÜRK-İŞ'in başını çeken faşist sendika ağaları ile 'Toplumsal Anlaşma' adı verilen bir ihanet belgesi imzalamıştır. Bu ihanet belgesine Ecevit, 'Bu anlaşma, Türk toplumunun refahını adaleti olarak arttıracak' demektedir. Ecevit, ve TÜRK-İŞ adına anlaşmayı imzalayan faşist sendika ağası, uzatmalı kontenjan Senatörü Halil Tunç, anlaşmanın aynı zamanda 'işçinin yönetime katılması'nı gerçekleştirdiğini söylemektedirler. Halil Tunç, anlaşmanın gerçek özünü verdiği de meçte şöyle dile getirmektedir:

"Biz (kendisi gibi uşakları kastediyor, MN) kavgadan değil, barıştan yanayız. Bu anlaşma çalışma hayatında Türk toplumunun özlemini duyduğu barışı getirecek niteliktedir. Bu bakımdan her türlü övgüye değer" İşte, faşist sendika ağası Halil Tunç'un sözünü ettiği, 'çalışma barışı' işçilerle, işçileri sömüren patronlar arasındaki bir barıştır. Yani sınıf barışıdır. Böyle bir barışı işçi sınıfının sömürülmesi temelinde bir barıştır. İşçi sınıfının çıkarları, kurtuluşu, sömürünün devam etmesinde değil, sömürünün tümüyle ortadan kaldırılması ile gerçekleştirecektir. Bunun ise bir tek yolu vardır

sınıf mücadelesi. Tarih göstermiştir ki, patronlar, işçilerin haklarını barış içinde, buyur etmemiştir. İşçiler her zaman, her yerde tüm haklarını, ancak mücadele ile, kavgayla söke almışlardır. Bu patronlar var oldukça, sömürü düzeni var oldukça hep böyle olacaktır. Özünde sendikalar işçi sınıfının verdikleri sınıf mücadelelerinde bir araçtır. Fakat patronlar her zaman, sendikalara kendi uşaklarını sokarak, sendikal mücadeleyi yozlaştırmaya, sendikaları sınıf mücadelesinin araçlarından, sınıf barışının araçlarına dönüştürmeye çalışmışlardır.

Bunda da, pek çok ülkede olduğu gibi, ülkemizde de önemli başarılar elde etmişlerdir. TÜRK İŞ daha başından itibaren, görevini işçileri, patronların kuyruğuna takmak; sınıf barışını sağlamak olarak kavrayan, ve bizzat Amerikan emperyalistlerinin denetiminde kurulan bir sendikadır. Bu sendikanın başını çekenler, işçi sınıfı hainleridir. İmzalandıkları ihanet belgesi ile de bunu bir kez daha ortaya koymuşlardır.

"Toplumsal refahını hakça yükseltmek" iddiasında olan "Toplumsal Anlaşma" doğrusu ((işçi düşmanı anlaşmadır) gerçekte ne getirmektedir?

Anlaşmaya göre, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalar, kamukeseimi iş yerleri ile toplu sözleşmelerde, işçileri için, 1976 hayat düzeyini sağlayacak ücret artışlarından fazlasını talep etmeyeceklerdir. Buna göre, 1976 toplam işçi gelir düzeyine 1976 toplu sözleşmelerinden sonraki fiyat artışları oranı eklenecektir. Bu arada işyerlerindeki istihdam artışları da göz önüne alınacaktır.

Bu özüde bir tek anlama gelir: İşçi ücretlerinin gerçek artışı durdurulmakta, işçilerin hayat seviyelerini geliştirme imkanları ortadan kaldırılmakta; işçilerin hayat seviyeleri, satın alma güçleri 1976 düzeyinde dondurulmaktadır.

Kaldı ki, "Toplumsal Anlaşma" istenecek ücret artışının yalnızca üst sınırını çizmekte-üst sınır, 1976 daki satın alma gücünü devam ettirecek bir düzeyde tutulmaktadır. Ama ücretlerin alt sınırı çizilmemiştir. Yani gerçekte, işçi sınıfı 1976 daki hayat seviyesini bile sürdüremeyecektir. Verilen sözde ücret artışı, en fazla para değerinin düşme oranını karşılayacak; gerçek ücret artışı kesinlikle olmayacak, gerçek ücretler düşecektir. Bunun ötesinde, işçinin emeğinin üretkenliğinin artışı, ücret hesaplamasına hiç bir şekilde yansımaya, işçi (mesela makinalaşma sonucu) aynı zaman içinde, daha fazla değer de yaratsa, bu işçinin aldığı ücret için hiç bir rol oynayamayacaktır. İşçi dostu görünen Ecevit hükümeti ile, TÜRK-İŞ arasında imzalanan "Toplumsal Anlaşma" işçi düşmanı bir anlaşmadır. Bu anlaşma işçi sınıfının bileğine takılmış bir zincirdir. Ama bir gün bu zinciri kırmak zorundadır ve mutlaka kıracaktır. Bu anlaşmanın işçi düşmanı niteliğini kavrayabilmek için, ihanet belgesi hakkında, komprador patronların ve toprak ağalarının ne dediğine bakmak yeter.

Türk Sanayici ve İş Adamları Derneği (TÜSİAD) Yönetim Kurulu Başkanı Feyyaz Perker, Toplumsal anlaşmayı olumlu bulduklarını açıklayarak şöyle demektedir:

"En büyük işçikuruluşumuz (gerçekte bu onların işçi kuruluşudur) kavgadan yana değil, barıştan yana olduklarını ortaya koymaları, toplu sözleşmelerde bugüne kadar, önemli bir sorun olarak ortaya çıkan ve yönetimin yönetimdeki etkinliğini ve işçi fazlalarının mesleklerine uygun başka alanlara aktarılmasını engelleyen uygulamalara son veriliciğinin açıklanması önemli aşamalardır".

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu da (TİSK) yaptığı yazılı açıklamada

"Hükümetin içinde bulunduğumuz şartlar karşısında, çalışma barışını sağlamak için sadece kamu kesimiyle ilgili de olsa böyle bir girişimde bulunmasını önemli bir başarı kabul ediyoruz" diyor.

Komprador patronların isteği, 'Toplumsal Anlaşmanın' en kısa zamanda, özel kesimde de uygulanmasıdır. Bu 'Toplumsal Anlaşma'nın gerçekte kime hizmet ettiğini, açıkça göstermektedir.

"Toplumsal Anlaşma'nın işçilere getirdiği bir başka olumsuzluk, bundan böyle, en azından kamu kesiminde, iş yeri düzeyinde toplu sözleşmeyi tümüyle ortadan kaldırması, iş kolu düzeyinde sözleşme ilkesini kabul etmesidir. Böylece tek tek iş yerleri arasındaki farklılıklar yok sayılmakta, işçilerin mücadele şartları kötüleştirilmektedir.

İşçilerin, yönetime katılması meselesine gelince, Toplumsal anlaşmayı imzalayan işçi düşmanlarının çok övdüğü bu konuyla ilgili maddede aynen şöyle demektedir: "Ekonomik ve toplumsal yaşamda yönetime ve sorumluluğa katılmanın (anlaşmada bunun nasıl olacağı anlatılmıyor (MN)), gereği olarak işçiler kamu kesimi işletmelerinin yıllık programlarında yer alan yatırımların gerçekleştirilmesine gerekli katkıyı yapacaklar ve buna özen göstereceklerdir".

İşçi, işçi sınıfının düşmanları, 'yönetime katılmaktan' bunu anlıyorlar. Yönetime katılma sahtekarlığı adı altında, işçinin artırılması, emeğin sömürülmesinin artırılması. Kıt lorde, plan hedeflerine varılmamasından, bundan böyle, 'yönetime katılma' demagojisi ile işçiler sorumlu tutulacaktır.

Toplumsal anlaşmanın, işçi düşmanı niteliği bu kadar açık bir şekilde ortaya olduğu için, pek çok işçi düşmanı da, terit olmamak ve gerçek gizlemek için bu anlaşmaya karşı çıkar görünmek zorunda kalmışlardır.

CHP'li faşist sendika ağaları ile, T.K.P'li sosyal faşist sendika ağaları nın iktidar için dalaştığı DİSK, bu "Toplumsal Anlaşma"ya karşı çıkmak zorunda kalmıştır. DİSK'in karşı çıkmasından sonra Ecevit bir açıklama yaparak; yalnızca TÜRK-İŞ, değil, DİSK ile de toplumsal anlaşma üzerine tartışıldığını, ve DİSK'in de olumlu tavır takınmış olduğunu açıklamış; şimdi ise takınılan tavır karşısında şaşkınlık duyduğunu belirtmiştir. Aslında DİSK'in Ecevit ile yaptığı gizli görüşmelerde, Toplumsal Anlaşmaya olumlu bulması, sonra da bu anlaşmaya karşı çıkması şaşırtıcı değildir. Gerçekte DİSK toplumsal anlaşmanın özüne karşı değildir. Kendi yaptığı toplu sözleşmelerde, mesela MESS patronları ile yapılan sözleşmelerde, DİSK, 'toplumsal anlaşmada' tarafların üzerinde birleştiği bütün konuları uygulamaya koymuştur. DİSK'in karşı çıkışı, işçi sınıfını uyutmak için bir manevradır. CHP'li faşist, ve TKP'li sosyal faşist sendika ağalarının cirit attığı DİSK TÜRK-İŞ'ten nitelik olarak farklı bir sendika değildir. O da işçi düşmanı bir siyaset izlemektedir.

DİSK'in dışında, bugün MHP'li faşistlerin sendikal örgütü olan MİSK de; MSP'li faşistlerin sendikal örgütü HAK-İŞ de ve TÜRK-İŞ içinde AP ve MHP'nin yönetimindeki diğer faşist sendikalar da, 'toplumsal anlaşmaya' karşı çıkmakta, bu anlaşmanın işçi düşmanı yüzünü sergilemektedirler. Bunlar bunu işçi sınıfına dost oldukları için değil, CHP ile aralarında var olan dalaşma yüzünden yapmaktadır.

Bir bütün olarak ele alındığında, CHP hükümeti, işçi sınıfına içi boş laftan ve işçi sınıfının çeşitli haklarına karşı girişilen ağır saldırılardan başka bir şey getirmemiştir.

'Toplumsal Anlaşma' adı altında imzalanan ihanet belgesi, CHP hükümetinin gerçek işçi düşmanı yüzünü bir kez daha açıkça sergilemiştir.

KÜÇÜK ÜRETİCİ, ARACILARIN ELİNE TESLİM EDİLMİŞTİR :

Ecevit muhalefette iken, kendinden önceki hükümetleri, taban fiatı politikası ile ilgili olarak devamlı eleştirmiş; bu hükümetlerin taban fiatı politikası ile, küçük üreticiyi ezdiğini, vurguncuyu aracıyı zengin ettiğini ortaya koymuştur. Ecevit, küçük üreticiye, aracının elinden kurtarmak vaadi ile iş başına gelmiştir. Fakat Ecevit hükümetinin uyguladığı taban fiatı politikası, kendinden öncekileri aratmayacak bir taban fiatı politikasıdır. Ecevit hükümeti, bu yıl taban fiatı tesbitinde, geçen yılki fiatlara göre %20 fiat artışını geçmeme ilkesini benimsemiştir. Bu yıl paranın değerinin resmen %37 yi bulan oranda düşürüldüğü, ilk altı ayda fiatlarda yükselme oranının %25 olduğu gözönüne alınırsa, küçük üreticinin satın alma gücünün düşürülmesi anlamına gelir. İşte "küçük üreticinin dostu" görünen Ecevit hükümetinin gerçek yüzü budur. Küçük üretici, ürününü devlet yerine, devletten biraz daha fazla veren aracıya vermekte; devlet daha sonra aracıdan ürünleri çok daha yüksek fiyatla satın almaktadır. Düşük taban fiatları yalnızca bir kaç büyük tefeci-vurguncunun milyonlarına milyonlar katmasına yararmaktadır.

DAR GELİRLİ MEMURLARIN DURUMU İYİCE KÖTÜLEŞMEKTEDİR :

Bugün toplumumuzda çalışan kesim içinde, en kötü durumda olan kesimlerden biri dar gelirli memurlar kesimidir. Dar gelirli memurların, hiç bir örgütlenme hakları yoktur. Bu kesim bu nedenle, ekonomik durumlarını düzeltmek için örgüt bir mücadele verme durumunda değildir. Örgütsüz olmaları, bu kesimde çalışanların ücretlerinin çok düşük olmasını beraberinde getirmektedir. Bu kesimin, çok büyük bir kısmı, toplu sözleşme haklarından yararlanabilmek için işçi statüsüne geçmek istemektedirler. Fakat işçi ve memurlar arasında ayırım yapmak işlerine gelen hakim sınıflar, bunu engellemektedirler. Ecevit bu kesime 'örgütlenme özgürlüğü' vaadi ile, maddi hayat şartlarının iyileştirilmesi vaadi ile iş başına gelmiştir. Fakat bu kesimin maddi hayat şartlarının, düzelmesibir yana, bu kesim en az zam alan kesim olduğu için, sürekli kötüleşmektedir. Ecevit hükümetinin bu konudaki politikası da, bu hükümetin kendinden önceki komprador patron-ağa hükümetlerinden bir farkı olmadığını açıkça ortaya koymuştur.

ECEVİT HÜKÜMETİ DÖNEMİNDE MİLLİ ZULÜM İYİCE KATMERLENDİ :

Ecevit hükümeti, ırkçılık konusunda, kendinden önceki hakim sınıf partilerini aratmadığını pratiğinde açıkça göstermiştir. Ecevit hükümeti de diğer faşist hükümetler gibi, Kürt ulusunun varlığını red etmektedir. Bu hükümet döneminde, doğuda milli zulüm yoğunlaşmıştır. Bugün

Baştarafı 2. Sayfada

doğu ve güney doğu anadoluda çok ağır bir şekilde asker-jandarma baskısı söz konusudur. Bu baskının arttırılmasında Ecevit hükümeti bir takım provokasyonlar, ve bahanelerden yararlanmıştır. MHP'li faşistlerin belli bir güce sahip olduğu Elazığ, Malatya, Erzurum gibi yerlerde, bunlar harekete geçirilmekte, daha sonra devletin resmi kolluk kuvvetleri devreye sokularak "faşizme karşı mücadele" adı altında yoğun bir şekilde milli zulum uygulanmaktadır. MHP'li faşistlerin önemli gücü olmadığı bazı illerde ise, Irak'taki kürtler arasındaki çatışmalar bahane gösterilerek, buralara ordu birlikleri yığılmıştır. Bunun en son örneği Hakkari'dir. Bilindiği gibi, özellikle Hürriyet gazetesi MİT ile işbirliği halinde olduğu açıkça görülen bir şekilde Irak Kürdistanındaki burjuva önderler arasında çıkan çatışmanın Türkiye'ye sıçradığı şeklinde bir kampanya yürüttü. Ardından "bölücülük" "kürtçülük" demagogisi ile, devletin resmi kolluk kuvvetleri, ordu bu bölgeye akın ettirildi. Ecevit hükümetinin bu konudaki politikasında, MC hükümetlerinin politikası ile karşılaştırıldığında özde bir fark yoktur. CHP içinde kürt toprak ağalarının temsilcileri olmasa da sorunun mahiyetini değiştirmemektedir.

KÖYLÜYE ULAŞIM PROJESİ (KUP), DOĞUNUN DEĞİL-DEVLETİN GÜÇLENMESİNE HİZMET EDİYOR :

Kürt ulusu, özellikle yoksul kürt köylüleri üzerinde milli baskıyı yoğunlaştıran Ecevit hükümeti, yoğunlaşan milli zulme paralel olarak bir de KUP adlı bir proje başlattı. Ağırılık noktası Kürdistan bölgesi olan bu proje, doğuyu kalkındırma, doğuya hizmet götürme demagogisi ile yürütülüyor. Bu projenin gerçek amacı ise, doğuyu geliştirme, köylüye hizmet götürme değil, Kürdistan bölgesinde devletin denetimini sağlamaktır. Projenin gerçekleştirilmesi, -üretim sokuyoruz gerekçesi ile- geniş çapta ordu birliklerinin kullanılması bu amaçla belgelenmektedir. Hükümet yetkilileri bu projenin oldukça propagandasını yapmaktadır. Bu proje hakim sınıflar açısından gerçekten de önemli bir projedir. Kürt milliyetinden halka ise getireceği hiç bir şey yoktur.

Ecevit hükümeti, yukarıda anlatmaya, örnekleri ile ortaya koymaya çalıştığımız gibi, komprador patronların ve toprak ağalarının bir hükümetidir.

Bu hükümet, bugün devletin resmi gücüne dayanarak faşizmi uygulayan, faşist bir hükümettir.

MC partilerinin, özellikle de MHP'li faşistlerin bu hükümeti hedef alan eylemleri, bu hükümetin 'demokrat' olmasından gelmemektedir. Bu saldırılar, çeşitli emperyalist güçlere usaklık eden faşist kliklerin kendi aralarındaki iktidar da- lışmasının bir ifadesidir.

Ülkemizde, bugün gerek sivil faşist sürüler, gerekse devletin resmi faşist kolluk kuvvetleri halka ve devrimcilere azgınca saldırılmaktadır.

Darbe tehditleri, sıkıyönetim tehditleri ve faşist cinayetlerle, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelemiz engellenmeye çalışılmaktadır.

Çeşitli oportunist ve revizyonist klikler, halkımızı faşist kliklerden birine karşı mücadelede, bir diğerinin peşine takmaya çalışmaktadır.

Faşizmin ülkemizde yıkılması, bir hükümet değişikliği meselesi değildir. Faşizm ülkemizde, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidar şeklidir. Ülkemizde emperyalizme usaklık eden bu sınıfların hakimiyeti sürdükçe, faşizm şu veya bu şekilde varlığını sürdürecektir. İşte bu yüzden, ülkemizde faşizmin yıkılması, devrim, demokratik halk devrimi meselesidir.

Demokratik halk devrimine dolaylı hizmet eden ATİF saflarında birleşelim.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA PARTİLERİ! KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK! KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ! YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ !

B. SERAP

MÜCADELE'Yİ**OKU OKUT****ABONE OL****ABONE BUL****ABONE ŞARTLARI:****1 YILLIK 12 DM****6 AYLIK 6 DM****1 EYLÜL SAVAŞA KARŞI MÜCADELE GÜNÜ****KAHROLSUN EMPERYALİST****GERİCİ SAVAŞLAR**

1 Eylül emperyalist savaşa karşı mücadele günüdür. 1 Eylül de, bütün dünyada halklar devrimcilerin önderliğinde emperyalist ve gerici savaşa karşı nefretlerini dile getirirler. Yapılan gösterilerde ve toplantılarda emperyalist savaşların getirdiği felaket hatırlatılır ve emperyalist savaşları önlemek için halklar mücadele etmeye çağılır.

1 EYLÜL NASIL DOĞDU ?

1 Eylül 1939 faşist Alman ordularının Polonya'ya karşı askeri saldırıya geçtikleri, ikinci dünya savaşının başlangıç tarihidir.

1. Dünya Savaşından yenilerek çıkan Alman emperyalizmi, milyonlarca Mark savaş tazminatı ödemek zorunda bırakılmasına rağmen kısa bir süre içinde yeniden güçlendi, dünyanın yeniden paylaşılmasını talep etmeye başladı. Alman emperyalistleri, birinci Dünya Savaşı sonunda imzalanan ve Almanyanın silahlanmasını yasaklayan Versay anlaşmasını hiçe sayarak, hızla silahlandılar. Ülkenin ekonomisini, hızla savaş ekonomisine dönüştürdü. Alman emperyalistlerinin uyguladığı azgın faşist terör, onların savaş hazırlıklarının önündeki engelleri yok etmede önemli bir rol oynadı. Faşist terörle halkın emperyalist savaşa karşı mücadelesi etkisiz hale getirilmeye çalışıldı. Almanya, savaş hazırlıklarını tamamladıktan sonra Elzas-Loren bölgesini, Südet bölgesini, Avusturya ve Çekoslovakya'yı işgal etti. Hitler Almanyasının planları, ilk önce batılı emperyalistleri ile hesaplaşmak ve daha sonra sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırmak şeklinde idi.

Alman emperyalistleri, 1 Eylül'de Polonya'yı işgal etmeye başladılar. Böylece altı yıl süren ve Almanya'nın ve onunla ittifak halinde olan İtalyan ve Japon emperyalizminin yenilgiyle sonuçlanan ikinci Dünya Savaşı başladı. İkinci Dünya Savaşı, insanlık tarihinin o zamana kadar yaşadığı en büyük savaş oldu. Dünyanın hemen hemen her yerinde savaşıldı. Bu savaşta 50 Milyon insan hayatını kaybetti. Bu 50 Milyonun 20 Milyonu Sovyetler Birliği vatandaşları idi. Sosyalist Sovyetler Birliği, Hitler Almanyasının ve müttefiklerinin yenilgiye uğratılmasında önemli bir rol oynadı. Bir bütün olarak emperyalizm zayıflarken, sosyalizm yeni zaferler kazandı. İkinci dünya savaşından sonra bir dizi Doğu Avrupa ülkesinde ve Çin'de işçi sınıfı iktidarı ele geçirdi.

İkinci Dünya Savaşının bitiminden sonra, devrimciler; İkinci Dünya Savaşının başladığı 1 Eylülü emperyalist savaşa karşı mücadele günü olarak anmaya başladılar.

DEVİRİMCİ VE GERİCİ SAVAŞLAR

İnsanlık toplumunun sınıflara bölünmesinden sonra dünyada öz olarak birbirinden farklı iki çeşit savaş var olmuştur. Bunlardan bir çeşidi, Birinci ve İkinci dünya savaşları gibi gerici-haksız savaşlardır. Bu savaşların özü, sömürücü hakim sınıfların (bir devlet içinde ve çeşitli devletler arasında) kendi sınıf çıkarlarını sağlama bağlamak veya kendilerine yeni sınıflı, çıkarları sağlamak için başlatmaları, sürdürdükleri savaşıdır. Örneğin Birinci Dünya Savaşından önce, diğer ülkeleri hegemonyası altına almadaki İngiliz ve Fransız emperyalistlerinden geride kalan Alman emperyalistleri, bu açığı kapatmak için İngiliz ve Fransız emperyalistlerine karşı savaş açmıştır.

Devrimciler, emperyalistlerin karlılarını arttırmak, nüfuz bölgelerini genişletmek için çıkardıkları savaşlarda söz konusu ülkeler halkların emperyalistlerin çıkarları uğruna birbirlerine karşı savaşmalarına karşıdır. Çünkü sonuçta kaybeden bu ülkelerin halkları olacaktır. Savaşın kazanan ülkenin halkı bile kaybedenlerin arasındadır. Sömürücü, gerici hakim sınıfların kendi çıkarları için verdikleri savaşların haksız ve gerici olduğunu anlamak bu savaşlara karşı mücadele etmenin ilk şartıdır. Fakat bu gerçeği anlamakla iş bitmemektedir.

Esas mesele, bu gerçeği kavradıktan sonra gerici hakim sınıfların çıkarları için ve onların önderliğinde sürdürülen gerici-haksız savaşları ortadan kaldırmaktır.

Gerici-haksız savaşları ortadan kaldırmanın yolu nedir ?

Yukarıda da anlatmaya çalıştığımız gibi gerici-haksız savaşların olmasının nedeni bu savaşları kendi çıkarları için yürüten gerici hakim sınıfların varlığıdır. Eğer

emperyalistler, gerici hakim sınıfların varlığı son bulsa, yani bu sınıflar tarihin çöplüğüne atılmasa olsalardı, ne geçmişte, ne de bugün gerici savaşlar olmazdı. Ama ne var ki, insanlık tarihi insanların iyiye, güzele hiçbir zaman mücadele etmeden erişemediğini her sayfasında ispatlıyor. Gerici ve haksız savaşların olmadığı bir dünyaya kavuşmak da mücadele etmeden olmayacaktır. Bunun için, yani emperyalist-gerici savaşların olmadığı bir dünyaya kavuşabilmek için bu savaşları çıkaranlara karşı savaş açmak gereklidir. Ezilenlerin ve sömürücülere karşı verdikleri savaşlar devrimci savaşlardır. Bu savaşların gayesi, eskinin yerine yeniyi getirmektir. Tarihin çarkını ileri doğru götürmektir. Devrimciler, bu savaşlardan yanadırlar. Bu savaşların propagandasını yaparlar, bu savaşlara katılırlar ve bu savaşları yönetirler. Sorunu somutlaştırarak olursak:

Bugün dünyanın önemli bir bölümünde emperyalistler ve onlara usaklık eden her türlü gericiler hakimdir. Bunların varlığı yeni emperyalist ve gerici savaşların varlığı demektir.

1917 Ekim Devrimi ile işçi sınıfının iktidara geldiği sosyalist Sovyetler Birliği, Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev-Brejnev revizyonist kliği tarafından sözde sosyalist, gerçekte sosyal emperyalist devlet haline getirilmiştir. Ve SB emperyalist olduğundan beri, o zamana kadar rakipsiz olarak görülen ABD emperyalizmine dünyaya hakim olma konusunda rakip olmuştur. Bu iki büyük emperyalist güç, bugün silahlanma ve bakımdan diğer emperyalist güçlerden daha fazla öne çıkmaktadır. Bu iki büyük emperyalist güç, savaş için önde gelen tehlikeyi temsil etmektedir. Fakat bu durum, diğer emperyalist güçlerin, hegemonya mücadelesi verdikleri; savaşın kaynağı olmadıkları anlamına gelmez. Mesala İkinci Dünya Savaşından yenik olarak çıkan Alman emperyalizmi, yeniden B. Alman emperyalizmi olarak örgütlenmiş ve kısa zamanda güçlenmiştir. Batı Alman emperyalistleri, B. Avuranın en büyük ve modern ordusuna sahiptirler.

Bugün somut olarak yeni bir dünya savaşı tehlikesi varken, devrimcilerin bu 1 Eylül emperyalist savaşa karşı mücadele gününde görevleri, halkları emperyalist savaşı önlemek için mücadeleye sevk etmektir. Devrimin savaşı engelleyeceği ilkesinden hareketle, devrim için mücadeleye hız vermektir.

G. Somer

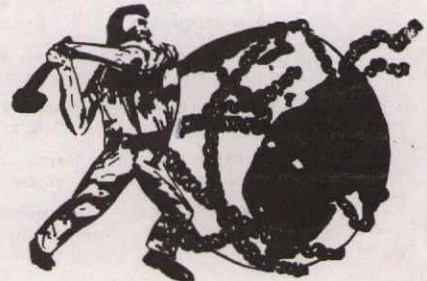
GELİYOR

He hey be gardaşım işçi sınıfı bayrağını sallayarak geliyor güçlüdür dağılmaz onların safı etrafını kollayarak geliyor

Heybeti var yumruğunun, elinin kazmasının, tırpanının, belinin namert oğlu namert faşist dölünün anasını belleyerek geliyor

sosyalizmin şarkısını okuyor işte kızıl bayrağını çekiyor faşistleri birem, birem yıkıyor mezarına yollayarak geliyor

kul aşık turanım bu yolda başım emperyalizme, faşizme karşı savaşım yenilmeyiz, proleterayız be gardaşım sosyalizmi sallayarak geliyor.

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYEYE GİRMESİ YASAKLANDI MÜCADELE GAZETESİ YASAKLANABİLİR AMA; BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELE DURDURULAMAZ

AÇLIK GREVİ

Bilindiği gibi MÜCADELE gazetemiz, 1 Haziran 1978 tarihli ve 7/1548 sayılı T.C. Bakanlar Kurulu kararı ile Türkiye'ye sokulması yasaklandı.

MÜCADELE'nin Türkiye'de yasaklanmasını protesto etmek amacıyla; ATİF ve ATÖF merkezi eylemler düzenlediler. B. Almanya ve B. Berlin'de çok sayıda bildiri dağıtıldı. Bonn'da bir basın toplantısı düzenlendi. Frankfurt'ta 8.7.1978 tarihinde merkezi bir yürüyüş yapıldı. Bu eylemleri takriben, 27.7.1978 tarihinde Frankfurt'ta açlık grevi başladı ve 4.8.1978 tarihinde sona erdi.

B. Almanya ve B. Berlin'den açlık grevine katılan arkadaşlar bir araya gelerek, eylem öncesi bir toplantı yaptılar. Bu toplantıda görev taksimi yapıldı, bu görev taksimine göre, 15 kişi sürekli açlık grevine katılacak; 15-20 kişi ise propaganda-ajitasyon ve teknik işleri yürüteceklerdi. Görev taksiminin sona ermesinden sonra, açlık grevi başladı. Alman ve diğer milliyetlerden demokrat kişiler ziyarete gelerek başarılar dilediler. Daha sonra, ATİF ve ATÖF'ün ortaklaşa düzenlemiş olduğu protesto yürüyüşünün filmi gösterildi.

Grevin ikinci gününde, Alman-İspanyol Dostluk Cemiyet'inden bir Alman ve iki Türkiye'li devrimci arkadaş daha açlık grevine katıldılar. Böylece greve katılanların sayısı 18'e çıktı. İranlı öğrencilerin örgütü CİSNU'dan İran'lı devrimciler, Alman, Türkiye'li ve diğer milliyetlerden devrimciler, açlık grevine katılan arkadaşları ziyaret ederek; dayanışmanın en iyi örneğini gösterdiler. Grev boyunca; folklor oynandı, saz çalındı ve devrimci türküler söylendi. Açlık grevi büyük bir coşku, azim ve inançla devam ediyordu.

Grevin üçüncü gününde; Bonn Büyük Elçiliğinin önünde, açlık grev komitesi tarafından düzenlenen bir miting yapıldı. Bu miting'e açlık grevinden dört arkadaş temsilci olarak katıldılar. Miting o civarda bulunan ATİF ve ATÖF

dernekleri tarafından desteklendi. Mitinge 150-200 kadar Türkiye'li devrimci ve yurtsever katıldı. Yapılan miting konuşmasında; Ecevit hükümeti teşhir edildi. MÜCADELE gazetesinin niteliği, ve yasaklanmasının nedenleri anlatıldı. Açlık grevinden mitinge katılan dört arkadaş, TC Büyük Elçiliğine çıkarak; MÜCADELE gazetesine konan yasağın kaldırılmasını talep eden bir yazı verdiler.

Bonn Büyük Elçiliği önünde yapılan mitingten sonra, WDR (Türkçe yayın yapan Köln Radyosu) önünde ikinci bir miting yapıldı.

Bu miting'in amacı; Köln radyosunun Türkçe yayını protesto etmekti. ATİF ve ATÖF çeşitli defalar çeşitli eylem ve olaylar hakkında tavrını ortaya koyan bildirileri Köln radyosuna göndermiş olmasına rağmen; bu bildirilerin adından dahi WDR Türkçe yayınında bahsedilmemiştir. MÜCADELE gazetemizin Türkiye'de yasaklanması, bilinçli olarak radyo tarafından bildirilmemiştir. MÜCADELE'nin yasaklanması ile ilgili protesto yürüyüşünün haberi duyurulmamıştır.

WDR önünde yapılan bu miting'te radyonun anti-demokratik tutumu protesto edildi. MÜCADELE gazetesinin niteliği ve niye yasaklandığı geniş olarak anlatıldı. B. Alman emperyalist devletin, ATİF ve ATÖF'e yaptığı saldırılar bildirildi. Açlık grevinden mitinge katılan dört arkadaş, daha sonra WDR, Türkçe yayın yapan sorumlu ile görüştüler, ve açlık grevinin nedenlerini yazılı olarak ilettiler.

Yapılan görüşme sırasında; WDR Türkçe yayın sorumlusu; gönderilen bildirileri yayınlamak istediklerini, ama her radyonun kendine göre prensipleri olduğunu

bu prensiplerin dışına çıkmalarının mümkün olamayacağını; bizim mücadelemizin doğru olduğunu, gönüllerinin bizimle birlikte olduğunu, mücadelemizde başarılar dilediğini bildirdi.

Fakat aynı günün akşamı WDR Türkçe yayını dinlediğimiz zaman meselenin hiç de böyle olmadığını gördük. Gönüllerin bizlerle beraber olduğunu söyleyen sorumlu, alay ederek şunları söylüyordu :

"WDR Türkçe yayını bundan önce aşırı sağcı bir grubun protestosuna uğramıştır. Şimdi ise, aşırı solcu bir grubun protestosuna uğramıştır. 40 kişilik aşırı solcu bir grup gelerek, yayını protesto etmiştir. Efendim, bu kişiler bir Federasyon kurmuşlar, ve bu Federasyonun bir gazetesi varmış; Bu gazetenin Türkiye'ye sokulması Bakanlar Kurulunca yasaklanmış, vay efendim böyle bir önemli haberi neden duyurmamışız..." vs.

Gerçeklerle uyuşmayan haberlerin verilmesi, açlık grevinden bahsedilmemesi, bizim haklı mücadelemizle alay edilmesi bizi hiç de şaşırtmadı. Çünkü biz WDR, Türkçe yayınının B. Alman emperyalizminin borazanı olduğunu, B. Alman emperyalizminin uşağı durumunda olan Ecevit hükümetini desteklediğini daha önceden tesbit ettiğimiz için miting yaparak, tavrı takındık. Bizim tavrı takınmamızdan sonra onlar da tavrı takınmak zorunda kaldılar. Böylece varlığımızı kabul ettiler. Şimdi

kabul etmek istemedikleri aslında bizim gücümüzdür. Gerçekler inatçıdır. Gücümüzü de kabul etmek zorunda kalacaklardır.

Grevimiz, 9 gün devam etti. 9 gün boyunca hiç yılmadık göstermeden, mücadelemize her geçen gün daha azimli ve daha kararlı bir biçimde devam ettik. Grev boyunca mücadelemiz devrimci ve demokrat teşkilat ve kişiler tarafından kararlı bir şekilde desteklendi.

Bu grevde devrimci teşkilat ve kişiler dayanışmanın en iyi örneğini gösterdiler.

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

H.GÜL

"İBRET BELGESİ" T.C. Resmî Gazete

Kuruluş Tarihi : (7 Teşrinievvel 1336) - 7 Ekim 1920

Yönetim ve Yazı İşleri için Başbakanlık Neşriyat ve Müdavenat Genel Müdürlüğüne bağlıdır.	1 Haziran 1978 PERŞEMBE	Sayı : 16303
--	----------------------------	--------------

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

Bakanlar Kurulu Kararları

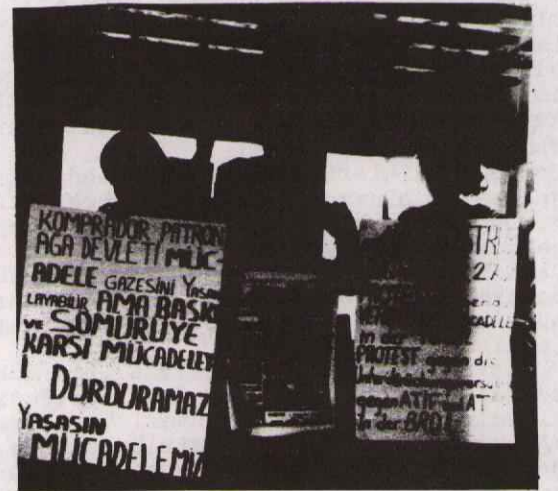
Karar Sayısı : 7/15432

B. Almanya'da, Türkiye'li İşçiler Federasyonu tarafından yayınlanan «Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele» adlı gazetenin Türkiye'ye sokulmasının ve dağıtılmasının yasaklanması; Dışişleri Bakanlığının uygun görüşüne dayanan İçişleri Bakanlığının 10/3/1978 tarihli ve 73379 sayılı yazısı üzerine, 15/7/1950 tarihli ve 5680 sayılı Kanunun 31 nci maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 10/4/1978 tarihinde kararlaştırılmıştır.

CUMHURBAŞKANI
FAHİRİ S. KORUTÖRK

Başbakan B. ECEVİT	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı O. EYÜBOĞLU	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Prof. Dr. T. FEYZİOĞLU	Devlet Bakanı Başbakan Yardımcısı Dr. F. SÜKAN
Devlet Bakanı H. ÇETİN	Devlet Bakanı E. AKOVA	Devlet Bakanı Dr. L. DOĞAN	Devlet Bakanı S. YILDIRIZ
Devlet Bakanı A. R. SEPTİOĞLU	Devlet Bakanı M. KILIÇ	Devlet Bakanı A. ŞENER	Adalet Bakanı M. CAN
Millî Savunma Bakanı H. E. İŞİK	İçişleri Bakanı İ. ÖZAYDINLI	Dışişleri Bakanı Prof. G. ÖKÇÜN	Maliye Bakanı Z. MÜZZİNOĞLU
Millî Eğitim Bakanı N. UĞUR	Bayındırlık Bakanı Ş. ELÇİ	Ticaret Bakanı T. KÖPRÜLÜLER	Sağ. ve Sos. Yar. Bakanı Dr. M. TAN
Güm. ve Tekel Bakanı T. MATARACI	Ulaştırma Bakanı G. ÖNGÜT	Gıda-Tar. ve Hay. Bakanı M. YÜCELER	Çalışma Bakanı A. B. ERSOY
Sanayi ve Tek. Bakanı O. ALP	İşletmeler Bakanı Prof. Dr. K. BULUTOĞLU	En. ve Tabii Kay. Bakanı Doç. Dr. D. BAYKAL	Turizm ve Tan. Bakanı A. COŞKUN

Yürütme ve İdare Bölümü Sayfa : II - 5541

GA.P.A (Alman-Peru Anti-emperyalist Komitesi)n den.

ATİF'in yayın organı "MÜCADELE" gazetesinin yasaklanmasına karşı Türkiye'li yurtseverlerin, demokratların ve devrimcilerin yürüttüğü açlık grevi ile dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz. Bizler, Türkiye'li demokratların burada Batı Alman emperyalizme ve onun uşaklarına karşı mücadelesini destekliyoruz. Türkiye halkının emperyalizme karşı yürüttüğü mücadeleye; Peru halkının, işçilerin ve köylülerin halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi ile aynı mücadeledir. Peru'da olduğu gibi Türkiye'de de emperyalistler, aynı yöntemlerle (Örneğin Uluslararası Para Fonu IMF), sömürmektedir.

- FAŞİZME ÖLÜM; BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
- PERU HALKININ MİLLÎ VE SOSYAL KURTULUŞU İÇİN İLERİ !
- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ

Frankfurt 1 Ağustos 1978

Comite Anti imperialisten
Peruano-Aleman

C.A.P.A

MESAJLAR

ATIF-ATÖF'ÜN SÜRESİZ AÇLIK
GREV KOMİTESİNE

T.C. Bakanlar Kurulu'nun "Baskı ve Sömürüye Karşı MÜCADELE" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasaklaması tüm yurtsever, demokrat ve devrimciler tarafından tepkiyle karşılandı. MÜCADELE'nin yurda girmesini yasaklamak demek; baskı ve sömürüyü açık olarak onaylamak, desteklemek ve uygulamak demek olduğunu daha açık bir şekilde gördük. Bu yasaklamanın daha düne kadar demokrasi havarisi kesilen CHP tarafından yapılması CHP'nin gerçek yüzünü daha da açığa çıkarmıştır.

Bunalım içine giren Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, sömürücü ve faşist yüzlerini gizlemek için tüm yurtsever-devrimci basını susturmaya verilen mücadeleleri bastırmaya çalışmaktadırlar. Bunalım derinleştikçe daha fazla saldırıyorlar, gerçek yüzlerini daha da açığa çıkarıyorlar. Ama tüm bu çırpınışları onların gerçek yüzlerini gizleyememekte. Mücadele gün geçtikçe yükselmektedir. Baskı ve Sömürüye Karşı MÜCADELE'NİN susturulmasını yasaklamakla MÜCADELE'nin susturulacağını sananlar yanılmaktadırlar.

Onlar şunu bilmelidirler ki, MÜCADELE'nin Türkiye'ye sokulmasını yasaklamakla baskı ve sömürüye karşı kinimiz daha da artmakta; mücadele azmimiz daha da gelişmektedir. Bu haksızlığa karşı mücadele de sonuna kadar yerimizi alacağız. "Baskı ve Sömürüye Karşı MÜCADELE" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasaklayan T.C. Bakanlar Kurulu'nun kararının kaldırılması için ATIF ve ATÖF'ün süresiz açlık greviyle başlattıkları mücadeleyi tüm gücümüzle desteklediğimizi ve bu mücadelede her an yanınızda olduğumuzu bildiririz.

- BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL- EMPERYALİZM VE HER TÜR DEN GERİCİLİK !
- KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM !
- MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE GİRMESİNİN YASAKLANMASI, BASKI VE SÖMÜRÜYE KARŞI MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ !
- MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE GİRİŞ YASAĞI KALDIRILMALIDIR !

TÜM MADEN-İŞ

KARAKOÇAN-BİNGÖL-KİĞİ-GENÇ DEVRİMCİLERİ

Biz devrimciler olarak "Baskı ve Sömürüye Karşı Mücadele" gazetesinin Türkiye'ye sokulmayışının protesto ettiğimizi ve bunu anti-demokratik bir uygulama olarak gördüğümüzü sizlere bildiririz.

Şu açık bir gerçektir ki; Mücadele gazetesini Bağımsızlık ve Demokrasi için mücadele de bir bütün olarak komprador burjuvazi ve toprak ağalarının çirkef oyunlarını ve amaçlarını ortaya koyarak teşhir ve tecrit ederek haklı bir zemin üstünde mücadele yürütüyordu.

Hakim sınıfların bir kesimini ehven-i şer görüp diğer bir kısmını ise kötüleyici bir hataya düşmemiştir. Onların bir bütün olarak niteliklerini ortaya koymakta halkına karşı sorumluluğunu yerine getirmekte, tavizsiz bir tutum izlemiştir.

Kısacası; CHP'nin gerçek niteliğini hiç çekinmeden, tereddüde düşmeden yazıyla, çizgisizlikle ve karikatürle ortaya koymakta ve halka açıklamaktaydı. Yani CHP'nin de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının uşağı olduğunu; özünün faşist bir nitelik taşıdığını belirtmekteydi. İşte bundan dolayı Mücadele gazetesini Türkiye'ye CHP'nin oluşturduğu Bakanlar Kurulu tarafından engellendi. Basın özgürlüğünü kısıtlayan Ecevit hükümetinin gerçek niteliği bugün Türkiye halkı tarafından çok iyi bilinmektedir. Basın özgürlüğüne uygulanan anti-demokratik uygulamayı haklı olarak protesto ettiğimizi bilmekteyiz. Ve bu haklı mücadelenizi sonuna kadar destekleyeceğimizi bildirir, sizlerle omuz omuza olduğumuzu ve sonuna kadar mücadele edeceğimizi kamu oyuna duyururuz.

- BASINA UYGULANAN ANTI-DEMOKRATİK UYGULAMALARA SON !
- FAŞİZME ÖLÜM TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !

Bir üst kuruluşumuz olan ATIF'in Bonn'daki yapmakta olduğu açlık grevi için açılan bağış kampanyasına Derneğimiz adına toplanan 278,- DM ve ayrıca Dernek kasasından 300,- DM yardım yapılmıştır. Dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

LAUF VE GENİŞ ÇEVRESİ
TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ

Yoldaşlar,

Haklı davanızda, kararlı direnişinizi sonuna kadar sizi destekliyoruz.

MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye giriş yasağının kaldırılması için, direnişinizi sonuna kadar destekliyoruz. Devrimci selamlarımızı iletiriz.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !

Zürich'den

Türkiye'li devrimciler.

Arkadaşlar, MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye sokulmama kararına karşı başlattığınız açlık grevinizi destekler, yanınızda olduğumuzu bildiririz.

Schwaebischgmuend Türk İşçileri Kültür Derneği Yönetim Kurulu

Tüm gücümüzle grevinizi destekleriz. Faşist hükümetin aldığı kararı şiddetle protesto ederiz.

- YAŞASIN MÜCADELE GAZETESİ !

- YAŞASIN ATIF !

Plochingen İşçi Derneği

Arkadaşlar,

Vermekte olduğunuz haklı mücadelenizde yanınızda olduğumuzu bildirir ve bizlerin yanınızda olamayışımızdan dolayı özür diler, mücadelenizde üstün başarılar dileriz.

Ausburg ve Çevresi Türkiye'li İşçi Gençlik Derneği

Mücadelenizi destekler, başarılar dileriz.

MİNDEN

Değerli Arkadaşlar,

"MÜCADELE'nin üstü örtülü faşizmi, uygulayan hakim sınıfların devleti tarafından Türkiye'ye sokulmasının yasaklanması- nı nefretle karşılar, bunun için çeşitli biçimlerde sürdürdüğünüz eylemlerle tam dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz.

Hakim sınıflar, "MÜCADELE'nin Türkiye halklarının örgütlenmesinde ve bilinçlenmesinde oynadığı rolü çok iyi bilmektedir. Onlar "MÜCADELE"yi bunun için yasaklıyorlar. Fakat çabaları boşunadır. Onlar "MÜCADELE"yi yasaklarken, Demokratik Halk Devrimi için her yerde yeni "MÜCADELE"lerin çıkmasına neden olmaktadır. Onları, kaçınılmaz sonlarından hiç bir şey kurtaramayacaktır. Demokratik Halk Devrimi için "MÜCADELE'nin ateşleri her yere sıçramıştır. Bir gün mutlaka faşistler, sosyal faşistler, emperyalistler, sosyal emperyalistler halkın örgütlü ve silahlı mücadelesiyle yerle bir olacaklardır.

- KAHROLSUN "MÜCADELE"Yİ YASAKLAYANLAR !
- KAHROLSUN FAŞİSTLER, SOSYAL FAŞİSTLER, EMPERYALİSTLER-SOSYAL EMPERYALİSTLER !
- YAŞASIN MELBOURNE VE ALMANYADAKİ DEVRİMCİ ARKADAŞLARIN MÜCADELECİ BİRLİĞİ !
- YAŞASIN HALKIMIZIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İÇİN MÜCADELESİ !

VICTORIA MELBOURNE'den

BİR GRUP DEVRİMCİ İŞÇİ

Sevgili Arkadaşlar;

Eyleminizle dayanışma içinde olduğumuzu bildirir; MÜCADELE gazetesine konulan Türkiye'ye sokulma ve dağıtılma yasağının kaldırılmasını talep ederiz.

Devrimci selamlar

İran Öğrenci Birliği Köln

CISNU üyesi

ATIF'IN GREV VE HUKUKİ

YARDIM FONUNA

BAGIŞTA BULUNALIM

Sevgili arkadaşlar ;

Alman-İspanya halkı Dostluk Derneği/ Frankfurt üyeleri olarak, ATIF ve ATÖF'ün ilerici ve devrimci yayın organı Mücadele gazetesinin girmesinin yasaklanmasına karşı yürüttüğü açlık grevinin selamlarını.

Emperyalizm, sosyal emperyalizm, faşizm ve komprador burjuvaziye karşı mücadelemizi bugün olduğu gibi gelecekte de destekleyeceğimizi bildiririz.

Alman-İspanya Halkı Dostluk Derneği/ Frankfurt

Arkadaşlar,

Biz İran'lı öğrencilerin beynelmilel örgütü CISNU, faşizme, iki süper devlete, beynelmilel oportünizme karşı İran halklarının yanında ve dünya halklarının; faşizmin, sosyal-faşizmin, oportünizme karşı verdiği mücadelenin bir parçası olarak, ATIF ve ATÖF'ün 27.7.1978 de başlattığı süresiz açlık grevinin destekliyoruz ve ATÖF, ATIF in yanında yer alıyoruz.

Türkiye halklarının mücadelesini yansıtan; emperyalizme, sosyal-emperyalizme faşizme karşı olan MÜCADELE gazetesinin yasaklanmasını protesto eden eyleminizin başarı ile sonuçlanmasını dileriz.

MÜCADELE gazetesini yasaklanıyorsa, hakim sınıfların gözüne batan bir diken, ve halkın siyasi bilinç taşıyan bir propaganda ajitasyon aracıdır. MÜCADELE gazetesinin yasaklanması gibi, halkın mücadele ile alan bazı hakların çiğnenmesi; halkın mücadelesini durduramaz; ve faşizme karşı verilen mücadele gün geçtikçe gelişip, hızlanacaktır.

- YAŞASIN İRAN VE TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ YOLUNDAKİ DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

- KAHROLSUN FAŞİZM , EMPERYALİZM !

- KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET !

CISNU

Sevgili Arkadaşlar,

Size CISNU'nun en sıcak selamlarını iletiriz. Ecevit hükümetinin Bakanlar Kurulu kararı ile, ATIF'in yayın organı MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye sokulması ve dağıtılmasının yasaklanmasına karşı açlık grevinizi ve diğer mücadelelerinizi desteklediğimizi bildiririz.

ATIF ve onun yayın organı, işçilerin ilerici bir örgütü olarak işçilerin arasında devrimci ve enternasyonalist düşünceleri yaymaktadır. Bu düşünceler; her halk için sömürü ve baskıya karşı başarılı bir mücadelenin gerekli temelini oluşturmaktadır. Bu düşüncelerin gerekliliği; emperyalistler her türlü araçla ülkeleri kendi hakimiyetlerine almak; ekonomik olarak ülkeleri sömürmek için silah göndererek, hakim sınıfları desteklediklerinde ve devrimci ve ilerici güçleri güç kullanarak ideolojik olarak yıkmak için çabaladıklarında ortaya çıkmaktadır.

MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girmesinin yasaklanmasının Ecevit'in Federal Almanya'yı ziyaretinden sonraya rastlaması tesadüfi değildir.

B.Alman emperyalistlerinin GUPA ve GUPS(Filistinli öğrencilerin ve işçilerin kitle örgütleri) yasakladıklarını ve CISNU'yu yasaklamak için çabaladıklarını unutmadık.

ATIF ve ATÖF'ü de aynı şekilde yasaklamaya çalışıyorlar. Bunun için birleşerek bu baskılara karşı mücadele edelim.

Açlık grevinize doğrudan katılamadığımız için üzgünüz. İran'da gelişen son olaylar bundan alıkoymaktadır. İran'ın çeşitli illerinden yeniden katliam haberleri gelmektedir. Hapishanede 73 kadın hapishane yönetiminin baskılarına karşı açlık grevine başladılar. Şimdi ülkenin bir çok yerinde, hapishanelerde açlık grevleri ve direnişler sürmektedir.

"MÜCADELE" gazetesinin yasaklanmasına karşı yürüttüğünüz mücadeleyi olanca gücümüzle destekliyoruz.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE GERİCİLİK !
- YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİ !
- YAŞASIN TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ !
- YAŞASIN TÜM HALKLARIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ !

CISNU

MÜCADELE gazetemiz, ülkemizdeki komprador patron-ağa devletinin, halkımız üzerindeki baskı ve zulmünü bıkmadan-usanmadan anlatarak, teşhir etmiş; komprador patron-ağa devletinin halkımız için ne anlama geldiğini açıklamıştır, ve açıklamaya da devam edecektir.

MÜCADELE, Türkiye halkının komprador patron-ağa devletine karşı verdiği halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini bütün gücüyle desteklemiş, demokratik halk devriminin tek kurtuluş yolu olduğunu göstermiştir.

MÜCADELE, "Kahrolsun Batı Alman Emperyalizmi" sloganı ile; B. Alman tekelci patronlarının işçi sınıfını nasıl sömürdükünü sergilemiş; B. Alman emperyalizmine karşı tutarlı bir mücadele yürütmüş ve yürütecektir.

MÜCADELE gazetemizin üstlendiği bu önemli görevler, B. Alman polisi, faşistler, ve sosyal faşistler tarafından en son da bilindiği gibi faşist Ecevit hükümeti tarafından engellenmeye çalışılmaktadır.

MÜCADELE'nin doğru bir siyasette ilerlediğini açık kanıtı, faşist, sosyal faşist, ve B. Alman polisinin saldırılarına, Federasyonumuz ATİF ve ATİF'e üye dernekler, zaman zaman B. Alman polisinin saldırılarına, baskınlarına uğrayarak kapatılmaya çalışılmaktadır. MÜCADELE gazetesini satan arkadaşlarımız, B. Almanya, B. Berlin ve çeşitli yerlerde; faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırıları ile satışı engellenmeye çalışılmış; ancak arkadaşlarımızın kararlı mücadeleleri ile faşist saldırganlar geri püskürtülmüşlerdir.

Faşist Türk devletinin Bakanlar Kuruluna Türkiye'ye girmesi yasaklanan MÜCADELE gazetemiz bütün gücüyle mücadele ederek yayın hayatına devam edecektir. MÜCADELE bu gücünü hitap ettiği kitlelerinden, enternasyonal dayanışmadan almaktadır.

MÜCADELE'yi güçlendirme yolunda ileri. Bütün gücümüzle MÜCADELE gazetemizi destekleyelim, yazı, şiir, yorum, haber göndererek katkıda bulunalım.

Faşist Ecevit hükümetinin, Bakanlar Kurulunun aldığı kararı bütün gücümüzle protesto ederek; gazetemizin tekrar Türkiye'ye ulaşmasını sağlayalım. Basın, fikir, örgütlenme ve tüm haklarımızı saahip çıkalım.

MÜCADELE

DUNLOP'TA GREV

Dunlop Lastik Fabrikasının Otopolsteri yapan kısmında çalışan işçiler, 21 Temmuz da greve gittiler. Greve 70 ile 80 arasında Alman ve Türkiyeli ve diğer milliyetlerden işçiler katıldı.

Dunlop patronu, bundan bir süre önce bant hızını artırarak işçilerden daha fazla iş istemişti.

İşçiler, patronun ya ücretlere zam yapmasını; ya da bant hızının düşürülmesini istedikler. Patron ve onun hizmetindeki sendika ağaları ve işçi temsilcileri işçilerin taleplerini geri çevirdiler. Bunun üzerine işçiler, taleplerini gerçekleştirmek için işi bıraktılar. İşçiler, patronun grevi kırma girişimlerini boşa çıkardılar. Grevci işçileri korkutmak için fabrikaya çağırılan polis de işçileri haklı direnişlerinden döndüremedi.

Patron, işçilerin kararlı direnişleri karşısında taleplerin önemli bir bölümünü kabul etmek zorunda kalmıştır. İşçilerin direnişi zaferle sonuçlanmıştır.

KARAKOÇAN

ATİF YÖNETİM KURULUNA

Biz Karakoçan Demokratik Kültür Derneği (KKDK) olarak Britanya'da devrimci yurtseverlere yapılan faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ettiğimizi bildirir. Tüm varlığımızla faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı mücadelenizde yanınızda olduğumuzu bildirir-Biz de aynı şekilde Türkiye'de var olan faşist ve sosyal-faşist baskı ve terörlere karşı yılmadan, bıkmadan ve usanmadan demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde savaşaçağımızı sizlere bildirir; demokratik haklarınızı sonuna kadar savunduğunuz için, tüm varlığımızla mücadelenizi destekler başarılar dileriz.

- KAHOOLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ!
- KAHOOLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDE GERİCİLİK !
- BRİTANYA'DA TUTUKLANAN YURTSEVER DEVRİMCİLER SERBEST BIRAKILMALIDIR !
- KAHOOLSUN FAŞİST VE SOSYAL-FaşİST BASKILAR !

KARAKOÇAN DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ

İNGİLTERE

"İNGİLİZ DEMOKRASİSİ" ALDATMACASI

2 Temmuz'da, 9, Yorkway'deki "Theatro Technis"te, İngiliz polisi ve Türk sosyal-faşistleri tarafından, yurtseverlere karşı ortaklaşa tezgahlanan saldırıdan sonra ki gelişmeler bizlere, İngiliz devletinin "burjuva demokrasisi"(!) kanunları çerçevesinde nasıl işlediğini daha açık bir şekilde göstermektedir. Tutuklu bulunan arkadaşların kefaletle serbest bırakılmaları için müracaat ettikleri "Magistrates Court", hakim ve polisin el ele, istedikleri kararları çıkarttıkları bir mahkemedir. Şöyle ki; kefaletle serbest bırakmak için iki şart ileri sürülmektedir:

a) Kefaletle serbest bırakılan "suçlu", asıl mahkemesine gelmelidir.

b) Kefaletle serbest bırakılan "suçlu" dışarıda daha fazla "suç" işlememelidir.

Görüldüğü gibi, her iki madde de daha başından kişinin suçlu olduğu kabul edilerek konulmuştur. Kişi ikinci maddeye cevap vermekle suç işlediğini kabul eder duruma düşürülmek istenmektedir.

Yani ister suçlu ister suçsuz ol, mahkemede hakim hala "çıkınca daha fazla suç işleyecekmisin" diye sormaktadır. Kaldiki halk düşmanı sınıfların devlet mekanizmasını ellerinde bulundurduğu İngiltere ve diğer ülkeler de "suç" ve "suçlu" kavramları değişiktir. Bu ülkelerde kişinin suçlu ya da suçsuz olduğu bizzat hakim sınıfların kendi çıkar-dıkları kanunlara göre karar verilmektedir. Açık ki, emperyalizme karşı mücadele veren yurtseverler her ne şekilde olursa olsun "suçlu"durlar. Bunun yanında baskı ve sömürü düzeninin kurbanları da "suçlu" kategorisine girerler.

18 ve 25 Temmuz kefalet mahkemelerinde yukarıda anlattıklarımızı pratikte gördük. Nitekim 18 Temmuz'da bir arkadaşımıza "kefaletle serbest bırakılınca daha fazla suç işleyip işlemeyeceği" sorulmuştur. Arkadaş, kendisinin zaten suç işlememiş olduğunu söylemeye çalışmış, fakat sözü hakim tarafından kesilerek, 25 Temmuz kadar hapis kefalet kararı verilmiştir. Yine mahkemede, demokratik toplantımıza, gizli örgüt çalışması havası verilmeye çalışılmakta, polis, sözde gruplar arası ideolojik ayrılıkları bahane ederek toplantımıza yaptığı saldırıyı haklı göstermeye çalışmaktadır. Polisin, savcının bütün bu söylediklerini can kulağıyla dinleyen hakim ise; arkadaşlarımızın bu saldırıya demokratik örgütlenmemize

yapıldığını söylemelerine müsaade etmemektedir. Neden olarak olayın siyasi yönünün kendini ilgilendirmediklerini söylemektedir.

25 Temmuz kefalet mahkemesinde bir arkadaş kefaletle serbest bırakılmıştır. Bu arkadaş daha mahkeme biter bitmez polis provake etmeye çalışmış ve küfürler savurmuştur. İstenilen, arkadaşın provakasyon karşısında tepki göstermesi ve polisin bunu bahane ederek arkadaşını tekrar içeride tutmasıdır.

Bu arada İngiliz hakim sınıflarıyla Türk hakim sınıfları da halk saflarında mücadele verenlere karşı birleşme temelinde işbirliği yapmaktadırlar. Ecevit hükümeti 50 er kişilik gruplar halinde polisleri özel eğitim görmek üzere İngiltere'deki Scotland Yard'a göndermektedir. Bu özel eğitim konusunda bizce görünen şey kılavuz istemez. Bu; halk düşmanlarının yurtseverlere karşı saldırı, provakasyon vs. metodlarını daha iyi geliştirmek için özel bir eğitimidir. Demokratik federasyonumuzun kurucu genel kurul'u, İngiliz polisi, eğitime gelen Türk polisi ve sosyal-faşistlerin bir eğitim alanı olmuştur. Bu halkların yükselen mücadeleleri karşısında ne yapacaklarını şaşırانların, sonlarının yaklaştığını görerek başvurdukları son çarelerden biri olan özel polis eğitim metodlarıdır. ki bunların hepsi boşa çabalar. Bizler BTÖF olarak, öğrencilerin demokratik, akademik, ekonomik haklarını sonuna kadar savunmaya, halkımızın tüm halk düşmanlarına karşı verdiği mücadeleye destek olmaya kararlıyız.

- KAHOOLSUN FAŞİST, SOSYAL-FaşİST SALDIRI LAR!
- YAŞASIN DEMOKRATİK FEDERASYONUMUZ BTÖF!

BTÖF-Britanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu

AUGSBURG

TURİST İŞÇİLERE YAPILAN HAKSIZLIKLARA SON

İşçi kardeşler ve bacılar,

Bizler emperyalizme, sosyal-emperyalizme usaklık eden, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının, kendi refahları için yurdumuzun yer altı ve yer üstü zenginliklerini emperyalizme peşkes çekmeleri sonucu, işsiz, topraksız, pemperişan kaldığımızdan dolayı; ekmeğimizi kazanabilmek, yani çoluğumuzun-çocuğumuzun rızasını kazanabilmek için, binlerce kilometre uzağa el kapılarına kadar, kimimiz kanuni yoldan, kimimiz de kaçak olarak büyük umutlarla geldik. Geldik: gelmesine ya, gelin görün ki, burada da değişen bir şey olmadı. Almanya'ya ilk adım atışımızda bir sürü problemlerle karşılaştık. Hele işçi bulma kanallıyla gelen kardeşlerimiz, bacılarımız zorda olsa, karınlarını doyuracak bir iş, başlarını sokacak Almanların oturmadığı bir eski binanın çatikatını bulabiliyorlar. Ya turist olarak ailesinin geçimini temin etmek için buralara gelen kardeşlerimiz ne haldeler? İşte ben böyle bir olaya tanık oldum. Sizlere bu olayı anlatacağım.

Uzun zamandır işsizdim, nihayet bir yol inşaatı firmasında sözüm ona güya iş bulduk. Aynı gün patron iki turist Türkiyelini de işe getirdi. Patrona turist işçileri satılmış bir Türkiyeli tercüman buluyormuş; ve karşılığında da para alıyormuş. Patron başlangıçta turist işçilere 10 DM saat ücreti vereceğini benim yanımda söyledi. Neyse uzatmayalım, turist vatandaşlar patronun gözüne girelimde adam bizi devamlı çalıştırsın diye 11-12 saat çalışıyor; gün oluyor yemek saati dahi yapmıyorlardı. Aradan üç hafta geçti firma 2 hafta izine ayrılacaktı turist vatandaşlarımız yiyecek paraları olmadığı için, paralarını istedikler. Sahtekar patron önce 10 DM saat ücreti vereceğini söylediği halde, arkadaşların iyi çalışmadıklarını öne sürerek, 6 DM saat ücretinden hesaplarını kesti ve izinden sonra işçiye ihtiyacı olmadığını söyledi. İşçi düşmanı patron şunu iyi biliyordu ki; turist işçilere ne verirse mecburi kabullenecekler. Çünkü hiç bir kanuni yoldan haklarını arayamazlar, üstelik suçlu duruma düşerler. Vatandaşlarımızın yapılan bu haksızlığı aynı zamanda bize karşı yapılan bir haksızlık olarak gördüğüm için ben de derhal çıkışımı aldım.

İşçi arkadaşlar, ben emeğini Alman patronlarına satan bir işçi olarak Türkiyeli kardeşlerime ve bacılarıma sesleniyorum.

Bacılar, Kardeşler...

Bizim kurtuluşumuz, Türkiye'deki malımız, mülkümüzü satıp borç-harc edip, Avrupa lara kadar, dilinden anlamadığımız memleketlere gidip, el kapılarında emeğimizi satmakla olmayacaktır. Boğazımızdan, çoluğumuzun-çocuğumuzun üstünden, başından keserek artırdığımız bir kaç kuruş kurtuluşumuz değildir. Bizim kurtuluşumuz, ancak ve ancak Türkiye'de vereceğimiz bağımsızlık mücadelemizin sonucunda, kuracağıımız halk demokrasisiyle olacaktır.

Halk demokrasisinde ülkemizin yeraltı ve yerüstü zenginliklerini emperyalistlere satan komprador patron ve ağalar olmayacaktır. Halk demokrasisinde 60 köyün bir ağası faizci, rüşvetçi, mobilya diye sunta satan halk düşmanları olmayacaktır. Halk demokrasisinde fabrika işçisinin, toprak köylünün olacaktır. Halk demokrasisinde bağımsızlık mücadelesi veren devrimcileri, demokratları, yurtseverleri kurşunlattıran ve kurşunlayan faşist katiller, cellatlar yargılanacaktır. Halk demokrasisinde yabancı ülkelerde çoluğumuzdan-çocuğumuzdan, eşimizden-dostumuzdan ayrı değil, kendi ülkemizde, kendi işimizde, kendi tarlamızda çalışacağız. Kurtuluşumuz ancak böyle olacaktır. Yoksa hakim sınıfların AP-CHP-MSP-MHP partilerinin kuyruklarına takılmamızla, veya Rus sosyal-emperyalizminin usaklığını yapan sahte 'T'K'P sine, TİP-TSİP vb. bel bağlamamızla kurtuluşumuz olmayacaktır. Kurtuluşumuz hakim sınıflardan bağımsız olarak örgütlenip, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini sonuna kadar desteklememizle olacaktır.

- YABANCI İŞÇİ VE TURİST İŞÇİLERE YAPILAN BASKILARA SON !
- KAHOOLSUN BİZİ YABANELLERE SATAN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ !
- YAŞASIN İŞÇİLERİNCELİKTEN BİRLİĞİ !
- YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ !
- YAŞASIN ATİF !

Augsburg'dan

HAMBURG

1.8.1978 Tarihli Cumhuriyet gazetesi-nin baş sayfasında yer alan İstanbul "Bakırköy Akıl Hastanesi" ile ilgili yayınlanan fotoğraflar ve yazılar hayli ilgi çekiciydi. Konunun ilgi çekici yanı bir burjuva gazetesi olan Cumhuriyet-te böyle bir yayına yer verilmesiydi. Bu durum meseleye yüzeysel ve soyut bakıldı-ğında; Cumhuriyet'in bozuk düzenin pislik-lerini ortaya koyuyor görünümünü vermek-tedir, oysa meseleye bilimsel bir açıdan baktığımızda konunun hiç de böyle olmadı-ğını görmekteyiz. Şimdi bu konuyu bir ke-nara bırakarak konuyla ilgili yazarın ne-ler söylediğine bakalım :

Yazar Bakırköy Akıl Hastanesinin Alman-ya'da Hitler faşizmi döneminde kurulan ölüm kamplarına benzediğini, hastaların hayvanlardan daha kötü şartlar altında yaşadıklarını, görevli personelin hasta-larla ilgilenmediğini, hastaların iyileş-tirme yerine ölüme terk edildiğini belirt-mektedir. Yazar yemek adı altında; hastala-ra verilen yiyeceklerin mideler bulandı-rıcı bulamaç vs..olduğunu; üzerlerinde giysilerinin olmadığını, yatakhanelerinin yatakhanelerden ziyade ahırlara benzediğini, hatta daha da kötü olduğunu, hastahane-de her türlü alkolden kullanıldığını, hasta-ların uyuturucu haplarla uyuturulduklarını, hatta cinsel sapıklığa sürüklen-diklerini belirtmektedir. Yazarın bu söy-lediklerinin doğruluğu yayınladığı fotoğ-raflarla somut olarak ortaya konmaktadır. Yazar bütün bu pislikleri uzun uzadıya anlattıktan sonra çözüm olarak; "daha önc-eki yöneticilerin hastalarla ilgilenme-diğini, ama şimdiki görevlilerin bu olum-suzlukları ortadan kaldıracaklarını" savun-maktadır.

Yukarıda da söylemiştik meseleye somut olarak yani, gerçekçi açıdan bakmalıyız. Meseleyi sadece bir bakırköy akıl hasta-nesi olarak değil, toplum içindeki bütün pisliklerle, sömürüyle, baskıyla beraber ele almalı ve incelemeliyiz. Eğer biz böy-le davranırsak yazarın söylemediği ve söylemek istemediği bir çok gerçekçi orta-ya koymuş olacağız. Şöyle ki; yukarıda sı-raladığımız bir dizi pisliğin ve haksız-lığın sorumluları ve kaynağı kimdir? Kim-dir bu üç bin insanı iyileştirme adı al-tında ölüme terk eden? Kimdir bugün iş-kencehanelerde devrimcileri falakaya çe-ken, tırnaklarını söken, cinsel organları-na elektirik veren, cop kullanan, vücutla-rında sigara söndüren, onların canına kı-yan? Kimdir konuşturamadıkları devrimci-leri öldürüp intihar süsü veren, işçile-rin, köylülerin anti-faşist mücadelesini kana boğan, yurtsever gençliğin mücade-le-sini ezen, ülkede Türk ulus dışındaki

Kürt ulusuna ve milli azınlıklara milli zulüm uygulayan? kimdir kitle katliamlarına girişen, kahveleri, evleri otobüsle-ri tarayıp yurtseverleri öldüren vb. İşte cevap aranması ve cevap verilmesi gere-ken sorular bunlardır. Yoksa yukarıda say-maya çalıştığım bir dizi baskının, sömürü-nün, işkencenin, haksızlığın içerisinde sa-dece Bakırköy akıl hastanesinin durumunu ele almak ve tek başına incelemek kompra-dor patron-aga devletinin işine yarar. Çünkü ülkemizdeki hakim sınıflar yani komprador patronlar ve toprak ağaları sınıfının ağzından düşürmedikleri bu 'devlet halkın devletidir' sözlerinin ne anlama geldiğini açıkça ortaya koymamak hakim sınıfların ekmeğine yağ sürer. Şimdi so-run bu devletin kimlerin devleti olduğu-dur.

Bu devlet ülkemizi emperyalist ve sos-

yal emperyalistlere peşkeş çeken onlara uşaklık yapan komprador patron-ağaların devletidir. Bu devletin ayakta durması em-peryalistlere bağıdır. Bu devlet bugün ül-kenin her yanına sömürü ağını kurmuş ve buralarda kendisine karşı yükselen her sesi boğmak için; faşist orduyu güçlendir-mektedir. Ordusuyla, bürokrasisiyle çeşit-li milliyetlerden halkımızın üzerine bir kara bulut gibi çullanan bu devlet işte bizlerin değil, bir avuç emperyalist uşa-ğının devletidir. Yarı-sömürge, yarı-feodal bir yapıya sahip olan toplumumuz içinde taşıdığı bir yığın çelişkilerin kaçınıl-maz sonucu, değişmek zorundadır. Bu toplu-mu ayakta tutanlarla, bu toplumu yıkmaya çalışanlar arasında kıyasıya süren müca-dele çeşitli milliyetlerden halkımızla komprador patron-aga sınıfları arasında-ki sınıf mücadelesidir. Sorunun esas ve ana yönü budur.

Yoksa Cumhuriyet yazarının gösterdi-ği gibi kurtuluş CHP değildir. Çünkü ya-lancılar, sömürücüler, ve sahtekarlar bizim kurtuluşumuz olamazlar !

CHP hükümeti de MC hükümeti gibi fa-şist bir hükümettir. CHP ve onun lideri Ecevit yalancıdır. Çünkü o hükümet olma-dan önce yaptığı mitinglerde vs. baskı-yı, sömürüyü ortadan kaldıracaklarını; kontr-gerillayı açıklayacaklarını, 12 Mart işkence-cilerinden hesap soracaklarını söylemişti. Bugün baskı ve sömürü ortadan kalkmak şöyle dursun iyice fazlalaşmıştır. Kontr-gerillanın varlığını açıklamayı bırak bir kenara kontr-gerilla ismini ağzına almaktan korkmuş ve halkın gözünün içine baka baka kontr-gerillanın varlığını in-kar etmiştir. 12 Mart işkencecilerinden hesap sorma yerine; onların rütbelerini daha da yükseltmiştir.

İşte bundan CHP yalancıdır.

CHP, sömürücüdür; CHP hükümet olduktan sonra komprador patron ağaların ömrünü uzatabilmek için emperyalist ve sosyal emperyalistleri kapı kapı dolaşıp kredi-ler almış; bunları komprador patron ve toprak ağalarına vererek; onların daha da fazla göbek şişirmelerine, ense büyütme-lrine biz emekçileri sömürmelerine ve sömürü düzenini ayakta tutmalarına çalış-mıştır. İşte bunun içindir ki, CHP sömürü-cüdür. CHP sahtekardır. O bugün var olan komprador patron-aga devletinin faşist özünü kitlelerden gizlemeye çalışarak bu faşist devleti biz emekçilere halk iktidarı diye yutturmaya çalışmaktadır. Bundan sahtekardır.

İşçi arkadaş, Senin kurtuluşun kendi ellerindedir. Ül-kemizde ezilen-sömürülen her milliyetten emekçilerle birleş ve bu devleti yıkmak için mücadele et. Bugün bu mücadeleye do-laylı yoldan hizmet eden ATİF bu mücade-leyi Almanya çapında en tutarlı ve karar-lı olarak savunan tek demokratik kitle teşkilatıdır. Bu teşkilata gir ve halk de-mokrasisi ve bağımsızlık mücadelesine ka-tıl. Bugüne kadar ki, hayat pratiğimiz şu-nu bize bir kez daha göstermiştir ki; ha-kim sınıfları oyla değil, zorla yakabili-riz.

Bugün bakırköy akıl hastanesindeki bo-zukluk, pislik toplumun değişimi demokra-tik halk devriminin zaferiyle gerçekleşir.

- TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
- FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜR-KİYE!
- MİLLİ ZULME SON !
- YAŞASIN ATİF !

M.Okuyucu

"YUED" YUTTURMACASI

'Yeni' Uluslararası Ekonomik Düzen (YUED), emperyalistlerin yeni bir sahte-karlılığıdır. Birleşmiş Milletlerin bir alt örgütü olan Birleşmiş Milletler Ticaret ve Kalkınma Konferansı (UNCTAD) tarafın-dan ortaya atılan bu yutturmacaya göre bugün "gelişmiş ülkelerle, az gelişmiş ülkeler arasında var olan ekonomik denge-sizlik, giderilmelidir. Bunun için az gel-işmiş ülkelere kaynak akımı artırılma-lı, az gelişmiş ülkelerin daha kolay ve daha ucuz teknoloji alması sağlanmalı-dır; ham madde fiyatları ile sanayi ma-mulleri fiyatları arasındaki dengesizlik de giderilmelidir." Görüldüğü gibi, "Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen" emperyalistlerin 'yardımı' ile, emperyalizmin sömürge ve yarı sömürgelerinin kalkın-masını önermektedir. Bu öneriyi yapanla-rın asıl amacı; bugün emperyalistlerin 'az gelişmiş' adını verdikleri ülkelerin gelişmemişliklerinin asıl sebebinin, emperyalizmin sömürsü olduğunu gözler-den gizlemektir. Amaç, emperyalist sistem içinde, adil bir dağılım olabilmis gö-rüşünü yaymak; halkların devrim mücade-lesini saptırmaktır. Şimdi Ecevit hükü-meti, geniş çapta "YUED" demagojisine sarılmıştır. İstanbul'da düzenlenen konferansta yaptığı açış konuşmasında, Ecevit, yine büyük 'anti emperyalist' pozları takınarak, "gelişmekte olan ül-keler güçlerini birleştirmelidir" di-yor. Arkadan, emperyalist sistemden ayrı bir şey düşünmeyeceğini şu sözlerle ifade ediyor. "Artık hiç bir ulus dün-yadan soyutlanarak kendini koruyamaz, gelişmesini hızlandıramaz, kendi ekono-mik, toplumsal ve siyasal sorunlarını çözemez, hatta sömürülmeden kurtulamaz." İşte bu uşakların dünya görüşüdür. Mese-le genel bir "dünyadan soyutlanma" me-selesi değildir. Mesele, kimden soyutlanıp, kimle birleşileceği meselesidir. Ecevit gibi emperyalist uşakları, dünyadan so-yutlanmaktan; emperyalist-sosyal emper-yalist dünyadan soyutlanmayı anlamakta; ve bu perspektif karşısında dehşete düş-mektedirler. Ecevit gibi uşaklara göre, ekonomik, toplumsal ve siyasal sorunlar, emperyalistlerden/sosyal emperyalist-lerden bağımsız çözülemez. Ecevit gibi uşaklara göre, sömürülmeden kurtulmanın yolu da, emperyalist efendilerle anlaş-maktan, biraz daha az sömürülmeden ge-çer. "YUED" toplantısında, söz alıp konu-şan delegelerin çok büyük bir bölümünün emperyalizme uşaklık eden devletlerin delegeleri olması, bunların takındığı 'anti emperyalist' pozların ne kadar yapmacık olduğunu belgelemekte, YUED yutturmacasının gerçek niteliğini orta-ya koymaktadır.

Türkiye halkının kurtuluşu, 'YUED' palavraları, ile değil, demokratik halk devrimi ile mümkün olacaktır.

- KAHROLSUN EMPERYALİSTLERİN 'YUED' SAHTEKARLIKLARI ! C.FAHRETTİN

BOLİVYA

Bolivya halkı faşizme karşı mücadele ediyor

22 Temmuz 1978 de Bolivya'da askeri darbe yapıldı. Darbecilerin başını Bolivya Hava Kuvvetleri eski komutanı Juan Pereda çekmektedir. Darbeden önce, 9 Temmuz'da genel ve başkanlık seçimleri yapıldı. Bolivya halkının önemli bir kesimi seçim-leri boykot etti. Bolivya'daki darbe, faşist bir cuntanın yerini bir diğerinin almasından başka bir şey değildir. Bolivya'nın yeni yöne-ticileri de eskileri gibi emperyalizmine uşaklık eden kompradorların ve toprak ağa-larının temsilcileridir. Bolivya halkının kurtuluş, bir faşist cuntanın yerine bir

H. Yılmaz

İŞÇİ GARDAŞ

Çalışan sensin ey işçi gardaş
bak ezilen bizleriz
ezeceğiz bir gün rüzgar gibi
haydi, haydi işçi gardaş

Ezeceğiz faşist düzenini
alacağız biz haklarımızı
şimdi ezersiniz işçiyi ama
bekliyoruz zamanınızı

Gezmiş'ler, Çayan'lar, İbo'lar
bizleri korkutamaz sizin yağlı ipler
ipek gibi sardı dünyayı işçiler
kalmayacak kanınız yerde gardaşlar,
bacılar

Korkmuyoruz hiç kimseden
ne ağadan, ne patrondan
kardeşi, kardeşe tuttun
geliyoruz, geliyoruz işçi gardaş
haydi haydi gardaş

Böblingen'den bir işçi

BOZUK DÜZEN

Müdürüm diye süslenirsin
başından ayağa kadar giyinirsin
bir fakirin dört kurşuna göz dikersin
bu mudur adaletin bozuk düzen

Biz gider beylerden iş isteriz
bugün gidin, yarın hakikati size deriz
üç bin gelsin işe alırız
adaletin bu mudur bozuk düzen

Ağalar-beyler olmuşlar bir aç kurt
köyden gelirsiniz süt ile gelsin yoğurt
yalanla bana karşı edersin hürmet
adaletin bu mudur hey yalancı düzen

Hey domuz, domuz postuna bürünüp durma
yoksulun hakkını, yiyipte gülme
karga gibi boğupta sorma
adaletin bu mudur hey yalancı düzen

Aji der emekçiyiz, emekle çalışırız
yoksulun hakkını bir gün sizden so-rarız
nasırlı ellerimizle boynunuza vuru-ruz
demokrasiniz bu mudur hey yalancı düzen

Konstanz'dan bir
işçi

İRAN

Faşist Şah Rejimine karşı gösterilerden biri

YAŞASIN İRAN HALKININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ

1977 yılının sonlarında ve 1978 yılının başında yükselmeye başlayan İran halkının kendiliğinden mücadelesi, son iki ay içinde en üst doruğuna ulaştı. İran'ın hemen hemen tüm şehirlerinde halk kitleleri, faşist şah rejimine karşı protesto gösterileri düzenlediler. Zaman zaman gösteriler, faşist şah rejimine karşı ayaklanmaya dönüştü. Gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı. İran halkının yigit mücadelesini, ne 20 yıl içinde ABD emperyalistlerinden alınan 450 Milyar Lira tutarındaki silahla donatılan faşist İran ordusu ne de 4 bin den fazla meslekten yetiştirme ajanı ve 50 binden fazla muhbiri ile İran siyasi polisi Savak durduramadı. Tüm faşist baskılara ve katliamlara rağmen İran halkının mücadelesi hızla yükseldi. Faşist şah rejiminin temelini kökünden sarıttı.

Ocak ayı içinde Kum şehrinde halk kitleleri, faşist baskılara, yoksulluğa karşı; hürriyet, ekmek, iş için mücadeleye atıldılar. Gösterilere yüzbinlerce kişi katıldı. Polis ve askeri birlikler, göstericilerin üzerine ateş açtı.

Kum şehrindeki gösterileri, Şubat ayı içinde Tebriz şehrinde yapılan gösteriler izledi. Bu gösterilere 60.000 üzerinde kişi katıldı. Gösteriler iki gün sürdü. İki gün boyunca halk kitleleri, faşist şah rejimine karşı nefretlerini dile getirdiler. Askeri birlikler, göstericilerin üzerine tank ve makineli tüfeklerle ateş açtı. Yüzlerce kişi öldü. Tebriz halkına uygulanan katliam, İran halkının mücadelesini durduramadı. Daha fazla kişi faşist şah rejimine karşı mücadele atıldı. Mart-Temmuz ayları arasında İran'ın 80'nin üzerinde şehrinde kitle gösterileri oldu. Şah, göstericilerin üzerine faşist ordu ve polisi tanklarla, helikopterle saldırttı. 500 ün üzerinde gösterici hayatını kaybetti; binlercesi ise yaralandı. Bütün ülkede yoğun bir faşist terör havası estirildi.

22-24 Temmuz tarihlerinde Meşhed şehri büyük gösterilere sahne oldu. Faşist şah rejimine karşı gösterilere binlerce kişi katıldı. Polis ve askeri birliklerin göstericilere ateş açması sonucu, 250 kişi hayatını kaybetti. Binlercesi yaralandı. Meşhed şehrindeki kitle katliamını kinamak için başkent Tahran'da yapılan gösterilerden sonra İran'ın sanayi merkezlerinden biri olan İsfahan'da büyük gösteriler yapıldı. Gösterilere 100.000 üzerinde kişi katıldı. İran Devlet Bankasının tüm şubeleri ateşe verildi. İsfahan'da gösterilerin başlamasından bir hafta sonra şehirde sıkıyönetim ilan edildi. Sıkıyönetim, var olan faşist baskıların daha da yoğunlaşmasından başka bir şey değildir. Fakat Sıkıyönetim de İsfahan halkının mücadelesini durduramadı. Sıkıyönetim şartları altında halkın mücadelesi sürdü. 100.000 kişi gösteriler yaptılar.

11.8.1978 tarihinde İsfahan'da ilan edilen sıkıyönetimin sınırları genişletilerek, daha üç şehirde sıkıyönetim ilan edildi.

İsfahan'daki gösteriler, diğer 12 şehirdeki gösteriler izledi. Tebriz'de öğrenciler, İsfahan'daki faşist katliamı protesto için gösteriler düzenlediler. Bunun üzerine şah rejimi üniversiteleri kapattı. Üniversiteler, askeri birlikce işgal edildi.

Şah Rıza Pehlevi'nin CIA'nın düzenlediği darbe ile yeniden tahta çıkışının 25. yıldönümü olan 19 Ağustos 1978 de Savak ajanları, Abadan şehrinde Rex adlı sinemayı kundakladılar. Sinemanın yanmasıyla 400 kişi yanarak öldü. Faşistler, "Rex sinemasının komünistlerin ve İslam Marksistlerinin yaktığını" açıkladılar. Halktan 400 kişinin hayatını kaybettiği sinema yangınına, halkın kurtuluş için mücadele eden devrim-

cilerin ve ilericilerin gerçekleştirmesi olanaksızdır. Devrimciler, halkın hayatını tehlikeye sokan ve bizzat karşı yönelen eylemlere girişmezler. Bu gibi eylemleri, hakim sınıflar; devrimcileri haktan tecrit etmek için bizzat kendileri yaparlar. Böylece halkın mücadelesini öndersiz bırakarak, bastırmayı amaçlarlar. Abadan'daki sinema yangını da böyle bir olaydır. Böyle bir olayı 1 Mayıs 1977'de Türkiye halkı yaşadı. Faşistler, 1 Mayıs gösterilerine katılan yüzbinlerce kişinin üzerine ateş açmışlardı.

İran halkının faşist şah rejimine karşı mücadelesi, batılı emperyalist güçler ve onlara uşaklık edenlerce karalanmaya çalışılmaktadır. Bunlara göre, gösteriler "gerici" niteliktedir ve İran'ın gelişmesini frenlemeyi amaçlamaktadır. Hilafeti getirmeyi; seri kanunlarını geri getirmeyi amaçlamaktadır. Bütün bunlar, İran halkının mücadelesini tecrit etmeyi ve İran halkının mücadelesinin diğer halklar tarafından desteklenmesini engellemeyi amaçlamaktadır. Nedir İran hakkında gerçekler:

İran, esas olarak ABD emperyalizmine bağımlı yarı sömürge yarı feodal bir ülkedir. İran'ın yeraltı ve yerüstü zenginlikleri ve halkı emperyalistler tarafından sömürülmektedir. Emperyalist sömürüye aracılık eden kompradorlar ve feodaller, emperyalist sömürden pay almaktadırlar. Bunlar, emperyalist sömürden aldıkları paylarla zenginliklerine zenginlik katmaktadırlar. Lüks için yaşamaktadırlar. Bunlar, yaz tatillerini Hawaii adalarında yaparak, kış tatillerini de İsviçre kayak kayarak geçirmektedirler. İran halkının durumuna gelince, halk yoksulluk ve sefalet içinde. Köylüler, elde ettikleri ürün ile geçinememektedirler. Bu durum, köylüleri şehre göçe zorlamaktadır. Şehirde onları bekleyen yine yoksulluktur. Şehirde de küçük üreticiler yıkımın eşiğine gelmiş durumdadırlar. Hayatlarını en zor şartlar altında sürdürmeye çalışmaktadırlar.

İran'da kompradorların ve feodallerin faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Halk ve özellikle devrimciler üzerindeki faşist baskılar oldukça yoğundur. Faşist şah rejimi, hakimiyetini ayakta tutabilmek ve Ortadoğu ve Körfez'de emperyalizmin jandarmalığını yapabilmek için sürekli olarak silahlanmaktadır. Şah, "İran ordusunu dünyanın en güçlü ordularından biri yapacağını" söylemektedir. Faşist şah rejimi, sürekli olarak siyasi polisi (Savak) güçlendirmektedir.

İşte bunlardır, İran halkını mücadeleye sevk eden etmenler. İran halkı, haklı talepler uğruna haklı bir mücadele vermektedir. İran halkı, ergeç faşist şah rejimini devirip, bağımsız ve demokratik bir İran'ı kuracaktır. Tüm devrimcilerin ve demokratların görevi, İran halkının mücadelesini desteklemektir.

İsfahan faşist ordunun işgali altında

YÜRÜYÜŞ

İranlı öğrencilerin demokratik örgütü CISNU, 26 Ağustos 1978 Cumartesi günü Frankfurt'ta geçen içinde hızla yükselen İran halkının mücadelesini desteklemek ve faşist şah rejiminin bu mücadeleyi bastırmak için giriştiği katliamları protesto etmek büyük bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe 2000'e yakın çeşitli milliyetlerden öğrenciler ve işçiler katıldılar. Yürüyüş boyunca yürüyüşe katılanlar, İran halkının mücadelesini övücü ve faşist şah rejiminin kinayıcı sloganlar haykırıldı. Frankfurt'un sokakları, "Kahrolsun Faşist Şah Rejimi" "Katil Şah" sloganlarıyla inledi.

İran halkının yigit mücadelesini desteklemeyi kendisine görev bilen Türkiye işçilerin ve öğrencilerin kitle örgütleri ATİF ve ATÖF, ortak bir bildiri yayınlayarak; Türkiye işçileri ve öğrencileri yürüyüşe katılmaya çağırdı. Yürüyüşte ATİF ve ATÖF'ün ortaklaşa oluşturduğu blokta 400 kadar Türkiye işçi ve öğrenci yürüdü. Türkiye işçileri ve öğrencileri, İranlı öğrencilerin düzenlediği yürüyüşe katılarak enternasyonal dayanışmanın en güzel örneklerinden birini verdiler. H. Yılmaz

NIKARAGUA

Gerillalar kurtardıkları siyasi mahkumlarla uçağa binerken...

Bir Orta Amerika ülkesi olan Nikaragua'da işçileri ve maliye bakanlıklarının, parlemenon'un bulunduğu Milli Saray, Nikaragua Kurtuluş Cephesi gerillalarının basıldı. Baskın sırasında Milli Sarayda bulunan binden fazla kişi rehin alındı. Gerillalar daha sonra bakanlar ve milletvekillerinden oluşan 40 kişinin dışında kalanları serbest bıraktılar. Hükümet kuvvetleri, ilk önce sarayı kuşatıp, gerillaların elindeki siyasetçileri kurtarmak istedikler. Fakat hükümet kuvvetlerinin bu girişimi başarısızlıkla sonuçlandı. Daha sonra hükümet, gerillaların isteklerini kabul etmek zorunda kaldı. İlk önce gerillaların bir saatlik açıklaması, ülkenin tüm yayın istasyonlarına yayınlandı. Daha sonra faşist diktatörlüğün hapishanelerinde tutuklu bulunan siyasi mahkumlar serbest bırakıldı ve ayrıca gerillaların isteği 500 bin dolar verildi. Gerillalar da rehinelere serbest bıraktılar. Daha sonra Gerillalar, 59 siyasi tutukluyu da yanlarına alarak Venezuela'ya gittiler. Halk, gerillaları alkışlarla uğurladı. Gerilla hareketinin başarıyla sonuçlanması, Nikaragua halkını sevinçe boğdu. Halk sokaklarda "Kahrolsun Somoza" ve "Yaşasın Sandinitas" diye haykırdı. Daha sonra ülkede genel grev ilan edildi. Görünen odur ki, Nikaragua da faşist diktatörlük kısa bir süre sonra yıkılacaktır. Zafer, mutlak Nikaragua halkının olacaktır.

PERU

Peru hükümeti, 3 Ağustos'da başlayan maden işçilerinin grevini bastırabilmek için Lima şehrinde sıkıyönetim ilan etti. 40.000 'in üzerinde maden işçisi, ücret artışı ve geçen yıl yapılan genel grev sırasında işten atılan 400 maden işçisinin yeniden işe alınması için greve gittiler. Peru'da hayat şartları her geçen daha zorlaşmaktadır. Yılbaşından buyana temel ihtiyaç maddelerinin fiyatları % 50 daha arttı. İşçilerin aileri, grevi desteklemek için grev yerine gelip yerleştiler.

Peru işçilerinin grevini, sıkıyönetim de önleyemedi. Sıkıyönetim ve grev yasağına rağmen binlerce işçi, grevi sürdürüyor. Zafer, dişe diş bir kavga veren Peru işçilerinin olacaktır.

Peru'da ayrıca, ücret artışı ve iş şartlarının düzeltmek için kamu görevlileri de greve gitmişlerdir. Kamu görevleri, kısmi anlaşmayı red ederek, talepleri kabul edilene kadar grevi sürdüreceklerini bildirmişlerdir.

ZİMBABVE

Zimbabve'nin kurtuluşu için mücadele eden yurtsever güçler, Nisan -Temmuz ayları arasında başarılı askeri eylemler koyduklarını açıkladılar. Bu zaman içinde 90 başarılı askeri hareket sırasında 615 Rodezya askeri öldürülmüştür. Ayrıca beş uçak düşürülmüş, 30 zırhlı araç kullanılmaz hale getirilmiş ve birçok silah ele geçirilmiştir. Yurtsever güçler, böylece binlerce köylüyü ırkçı rejimin baskısında kurtarmışlardır. Yurtsever güçler, önümüzdeki dönemde silahlı mücadeleyi daha geniş bir alana yayacaklarını bildirmişlerdir.

H. Yılmaz

IMPRESSUM: V.i.S.d.P E.YURDAKAN
1 Berlin 36, Postfach:360171

Banka hesap Nr.BERLINER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 Konto Nr. 250/4298
Bankleitzahl:10070000

Yazışma adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171

Druck: CONTRAST Haupt Str. 159
1 Berlin 62